

most:

Glasilo študentov Fakultete za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani, oktober 2009, brezplačen izvod

ISSN C505 - 737X

Oktober

Fotografija: Janez Mikec

Uvodnik

Spoštovane brucke in bruci !

Znanje je moč, je ugotovil že Francis Bacon. Danes, ko začenjate študij na Univerzi v Ljubljani, vstopate v enega od hramov učenosti. Izbrali ste si enega od študijev na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo (FGG), kot boste spoznali s časom, pogosto imenovana kar skrajšano Gradbena fakulteta. Študij, ki ste si ga izbrali, je za večino vas bila prva izbira, kar lahko skupaj razumemo kot vašo pretehtano odločitev in zato računamo na vašo zavzetost pri študiju. Enako računamo, da boste enako zavzeto spoštovali prepoved kajenja v vseh prostorih fakultete. Prehod iz srednje šole na univerzo običajno ni lahek. Na eni strani gre za obdobje dozorevanja, ko je treba različne delovne navade in miselne vzorce prilagoditi na relativno svobodni univerzitetni način učenja. Mnogo manj je predpisanega in obveznega kot ste bili navajeni do sedaj. Vendar je to treba razumeti tako, da študijski sistem od vas zato pričakuje mnogo večjo mero samostojnosti in iniciative, kakor je to bilo v dijaškem času. Na drugi strani boste študirali na novem bolonjskem študijskem programu, kjer je eden od imperativov sprotni študij

in dosledno izpolnjevanje študijskih obveznosti enega letnika kot pogoj za vpis v naslednji letnik. Pri tem vam bodo v pomoč profesorji in asistenti, pa tudi pedagogi mentorji ter tutorji študentje in tutorji pedagogi. Vsi pričakujemo eden od drugih vsaj osnovno mero medsebojnega spoštovanja.

Toda večina dela in truda bo na vas samih. Študijski čas seveda ni samo delo in učenje, je tudi čas spletnja novih poznanstev, druženja in zabave. Bolj kot boste intenzivno študirali in dosegali uspehe, lažje boste aktivno sodelovali tudi v drugih študentskih aktivnostih, ki jih ponuja FGG ali celotna UL. Pomembno je, da s študijem začnete takoj in odgovorno. Prostorske možnosti za študij in obštudijske dejavnosti na FGG niso idealne, so pa dovolj ustrezne, da ne bodo ovira za doseganje pozitivnih študijskih rezultatov.

Delovanje in sestavo FGG boste s časom še dobro spoznali, zato vam za prvi dan ne bi rad povedal zgodovine od oblikovanja sveta do danes. Morda le toliko, da smo ena od 26 članic Univerze v Ljubljani, da na FGG študira v različnih študijskih programih preko 2000 študentov, kar pri okoli 220 zaposlenih daje še sprejemljivo razmerje med študenti in pedagogi. Vseeno pa naj velja, da so sprednje vrste v predavalnicah, redni obiski vaj in aktivno sodelovanje lahko odločilna prednost pri dokončanju letnika.

Diplomanti FGG se zaposlujejo v zelo različnih okoljih in jih le redko najdemo na zavodu za zaposlovanje. Vaša študijska izbira tehnične smeri je bila po našem mnenju pametna, a za uspeh v življenju je treba študij še dokončati. Po diplomi na prvi stopnji boste sicer lahko odšli v prakso in se zaposlili ter reševali enostavne probleme. Vendar vas pravi ustvarjalni izzivi v gradbeništvu, okoljskem gradbeništvu in geodeziji čakajo šele z diplomo druge stopnje, ko boste usposobljeni za reševanje zahtevnejših problemov, delo bo tudi bolj odgovorno in zato tudi ne enolično. Zakonsko predpisano in vsiljeno absolventske leto po vsaki bolonjski stopnji morda danes vidite kot nagrado, vendar verjemite, take prekinitve študijskega procesa vodijo le v slabše končne rezultate.

Danes smo še v nečem v podobnem položaju, vi ste študentje bruci jaz pa sem dekan bruc, ki po desetletnem delu kot prodekan za znanstvenoraziskovalno dejavnost na FGG prevzemam to odgovorno delo in predstojništvo pomlajenega vodstva FGG. Veselim se nadaljnjih 4 let svojega mandata, proti koncu katerega upam, da bom lahko že podelil diplome prve stopnje mnogim od vas. Čeprav uvodne besede Francis Bacona o znanju kot moči držijo tudi danes, bi vas rad v novo akademsko leto pospremil z besedami Alberta Einsteina, da je *domišljija pomembnejša od znanja*. Želim vam uspešno akademsko leto 2009/2010.

V Ljubljani, 1. oktober 2009

prof. dr. Matjaž Mikoš
dekan UL FGG

študentska organizacija fakultete za
gradbeništvo in geodezijo

ISSN c505 - 737x
Letnik 6, št. 1, Oktober 2009
Izhaja 4 številke letno

Glavni in odgovorni urednici:
Tina Zavšek
Špela Lamut

Pomočniki:
Ditka Čakš, Maja Šušteršič, Andrej Šabec,
Katarina Smrke, Blaž Zoubek, Špela Arh,
Gregor Mesarič, Vladimir Mijatović, Anja
Pugelj, Matjaž Gorkič

Lektoriranje:
Sandra Pranjič

Oblikovanje:
Janez Mikec

Tisk:
Peg d.o.o.

Naklada:
1300 izvodov

Izdaja:
ŠOFGG

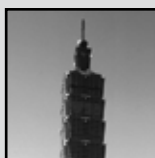
E-mail uredništva:
spela.lamut@gmail.com

Most na naslovnici

Na naslovnici je eden od dveh mostov čez reko Krko, ki povezuje otok Otočec s kopnim. Zgrajena stabila v 14. stoletju, ko so stavbo (današnji grad Otočec) spremenili v utrdbo z obzidjem. Takrat so zaradi varnosti na novo izkopali južno strugo reke Krke, kar je spremenilo nekdanjo obrežno postojanko v otok.

Intervju
Jaka Piltaver 4

Male sive celice
Ali je mogoče? 7
10 najvišjih nebotičnikov 10

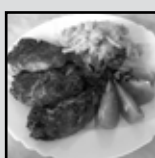
Bruc manija
Student-info 13
Vodnik za bruce 14
Prva pomoč 16

Predor Gotthard 20
Srce, daj povedj kako treniran sem 21

FGG naokrog
Benetke 22
Komarča 25

Študent futer
Bučke 25

Intervju

Jaka Piltaver

Predstavljam vam študenta Vodarstva in komunalnega inženirstva. Jaka Piltaver je vrhunski športnik v športu, o katerem ne slišimo vsak dan. Orientacist Orientacijskega kluba Brežice: vroč kot ogenj, grešen kot čokolada in vsaka ga ima rada ... vsaj tako pravijo v njegovem »fan klubu.«

Kaj sploh je orientacijski tek? Kako poteka?

Glavni prvini orientacijskega teka, kot pove že ime, sta orientacija (ta poteka s pomočjo posebnega zemljevida in kompasa) in tek. Cilj tekmovalcev na tekmi je najti vse kontrolne točke in preteči postavljeno progo v najkrajšem času. Kontrolne točke so na terenu označene z rdeče-belimi trikotnimi prizmami - zastavicami, ki so postavljene na izrazitih objektih (jarkih, štorih, križiščih, balvanih, robovih jas,...). Tekmovalec mora obisk točke dokazati s perforiranjem kontrolnega kartončka ali z vpisom kode in časa obiska na majhnem in nadvse praktičnem čipu.

Karte morajo biti zelo podrobne in ažurirane, saj so za orientacijo po terenu pomembni objekti kot so klopi, štori, drevo, vodnjak,... Kje dobite tako natančne karte za tek? Kdo vam nudi pomoč?

Orientacijske karte so izjemno natančne in podrobni topografski izdelki. Običajno so tiskane v merilu 1:10 000 ali 1:15 000. Za razliko od ostalih kart so na orientacijskih kartah označene prav vse poti, do najbolj neznatnih gozdnih stezic, vsaka vrtača, luknja, balvan,... Karte izdelujejo risarji orientacijskih kart (kako zanimivo, mar ne?), klub pa izbere nek zanimiv teren. Jasno je, da je zanimivost terena ključnega pomena;

boš, ko boš obkrožil tale naš »mali« planetek, na katerem bivamo. So pa najboljši orientacisti tudi res odlični tekači. Dober kazalec tega je letošnje švicarsko državno prvenstvo v krosu, kjer se je med prvih šest uvrstilo ravno šest članov švicarske reprezentance v orientacijskem teku.

Pri vsakem športu so prisotne poškodbe, še posebej če si profesionalni športnik. Ali je pri orientacijskem teku veliko poškodb in kakšne so?

Vrhunski šport seveda ni »zdrav«, tako je tudi v orientaciji. Najbolj trpijo gležnji, pri čemer so zvinili stalni problem vseh orientacistov. Potem so na

“ Vse kar potrebujemo, je dobra karta. GPS navigacije in podobne »fensi« zadeve, se ne uporabljajo, ker niso tako natančne in predvsem zaradi tega, ker bi bila uporaba le-teh preveč zamudna.

Orientacijski tek je torej šport, ki je sestavljen iz dveh prvin, orientacije in teka. Kakšne pripomočke lahko imaš pri sebi medtem, ko tečeš? Kako si pomagaš pri orientaciji v naravi?

Glavni in edini pripomoček je kompas. A obstajajo tudi tekmovalci, ki kompasa sploh ne uporabljajo. Vse kar potrebujemo, je dobra karta. To seveda zagotovi organizator tekmovanja. GPS navigacije in podobne »fine« aparature se ne uporabljajo, ker niso tako natančne in predvsem zaradi tega, ker bi bila uporaba le-teh preveč zamudna.

namreč nekje sredi goščav ne bo nihče užival v orientaciji, prav tako ne v nekem drevoredu. Po izbiri terena sledi najem risarja (tudi ta je seveda orientacist), ki se ga potem tudi mastno plača.

Kaj je pomembnejše: kondicijska pripravljenost ali znanje in izkušnje pri tehniki orientiranja?

Vsekakor je najpomembnejša tehnika. Lahko si še ne vem kako dober tekač in pretečeš kilometer v 2'30", a če tečeš za 180° v napačno smer je jasno, da nikoli ne boš prišel na cilj. No, v bistvu

vrsti kolena, tu in tam pa se na kakšni skali seveda razbije tudi kakšna glava.

Katere so vrline dobrega orientacista?

Dober orientacist mora biti sposoben brati karto med tekom. Biti mora skoncentriran, ker vsaka najmanjša nezbranost lahko pripelje do napake. Vsekakor pa mora biti tudi fizično dobro pripravljen. Težko je namreč trezno, preudarno razmišljati, ko ti srce v minuti 170-krat pošlje kri po žilah, sploh če se to ponavlja 90 minut.

Kako potekajo tvoji treningi?

V začetku je bilo vse posvečeno tehniki, branju karte in manj teku. Ko tehniko z leti dobro obvladaš, pa se bolj posvetiš tudi teku. Moji treningi so sestavljeni iz dveh delov - trening teka (fizika) in trening tehnike (tudi to je seveda tek). V zimskem obdobju (november-marec) je poudarek na teku, nabiranju baze. Torej v glavnem dolgi teki; en trening na teden je posvečen hitrosti in en tehniki. V drugem obdobju (april-avgust) je več hitrih treningov in tudi več treniranja tehnike (vsaj 2x tedensko). V zadnjih letih se tehniki največ posvečam na več dnevniških »trening kampih« v tujini, ko navadno treniram dvakrat dnevno, vedno s karto. Tako se v tistem tednu ali desetih dneh posvetim samo tehniki, iščem napake in jih seveda skušam odpraviti.

“

...ko so me organizatorji že kakšno uro po razglasitvi prišli iskat v gozd...

Kako ste organizirani in kakšen je sistem tekmovanja?

V Sloveniji imamo orientacijsko zvezo Slovenije, ki je seveda članica Mednarodne orientacijske zveze. Štirinajst klubov je članov slovenske zveze. V Sloveniji je okoli 200 aktivnih orientacistov. Poznamo SOL (slovenska orientacijska liga), za katero šteje sedem tekem. Seveda je več kategorij – delijo se na moške in ženske in po starosti: do 14 let, do 16 let, do 18 let, do 20 let, člani, pa potem veteranske kategorije nad 35 let, nad 40 let, in tako naprej vse do 90 let. Seveda imamo tudi državna prvenstva v vseh štirih disciplinah.

Je orientacijski tek sezonski šport? Potekajo tekme tudi pozimi?

Glavna sezona je med marcem in novembrom. V Sloveniji imamo pa tudi zimsko ligo, ki je sestavljena iz manjših tekem. Drugače pa obstaja tudi ski - orientacija.

Kako dolge so proge v tej disciplini?

V orientaciji poznamo 4 discipline: šprint, srednje, dolge in štafeto. Ker teren bistveno vpliva na hitrost tekmovca, je v orientaciji čas in ne kilometrina tisti, ki predstavlja dolžino tekov. Torej: šprint - čas zmagovalca 12minut, srednje - čas zmagovalca 35minut, dolge - čas zmagovalca 95minut. Štafeto sestavljajo trije člani, navadno vsak za svojo izmeno porabi okoli 60 minut.

Glede na to, da veliko časa preživite v naravi, kako varujete naravo?

Če sem iskren, se temu ravno ne posvečam. Moram pa reči, da so orientacisti navadno precej veliki ljubitelji narave, tako da ob koncu tekme na ciljnem prostoru, ki je navadno na kakšni jasi ob robu gozda, ni moč najti niti najmanjšega papirčka. Ker so vsi športniki, pa tudi o cigaretnih ogorkih ni govora.

Se ti je kdaj zgodilo, da si zgrešil smer? :) Kaj je bil tvoj največji »kiks« na tekmi?

Seveda se mi je zgodilo. Napake se dogajajo prepogosto. A sam za napako štejem tudi samo petnajst sekund izgubljenih zaradi nenatančnosti. Največji »kiks«? Morda na prvi tekmi, pred enajstimi leti, ko so me organizatorji že kakšno uro po razglasitvi prišli iskat v gozd. Ja, takrat sem pa bil izgubljen, ampak vztrajen. Pa butast tudi.:)

Letos si se na svetovnem prvenstvu uvrstil med trideseterico, v štafeti in v šprintu. Verjetno je bila konkurenca več kot močna? Ko se takole povzpenjaš po lestvici navzgor, je potem na terenu verjetno tudi psihični napor večji. Kako

se spoprijemaš s tem? Ali imaš pred treningom kakšen poseben ritual?

Pravzaprav se v šprintu nisem uvrstil med 30 najboljših, to so bile zgolj kvalifikacije, in če želiš priti v finale moraš biti med petnajstimi v svoji skupini, nakar iz treh skupin prvih petnajst pride v finale na kvalifikacijah. To je moj primarni cilj, a mi ga še ni uspelo doseči. Drugače je bilo pri štafeti, tam pa smo bili med prvih 30. Konkurenca je močna, predvsem pa ti fantje živijo samo za orientacijo in trenirajo precej več kot jaz. A v roku dveh, treh let se jim nameravam približati. S psihičnim naporom se najlažje spopadeš z izkušnjami in seveda s samozavestjo. Posebnih ritualov nimam; na štartni črti se nekaj sekund pred štartom umirim, skušam z mislimi odplavati stran in potem bum, gremo v boj. Aja,

pa kakšen »heavy metal« komad je uro pred startom vedno navit do konca.

Zasledila sem, da se redno udeležuješ tekem po Evropi. Madžarska, Češka, Avstrija, Ukrajina, Danska, Švica, Španija, Hrvaška, itd. Katera država ti je predstavljala največji izziv in zakaj?

Največji izziv mi je predstavljala Ukrajina, ker je res divja, za nas »zahodnjake«. V orientacijskem smislu pa je najzahtevnejša Skandinavija. To je čisto drug svet, potrebno je uporabljati povsem drugačno taktiko oz. tehniko kot pri nas. In vsa tista močvirja... blazno kul!

Kje še nisi bil, pa bi rad šel?

Nova Zelandija. Ko diplomiram, bo to prva destinacija.

Največji strah? Chuck Norris.

Če bi kdaj snemal reklamo, za kaj bi jo posnel?

Za žemljico s pariško salamo; svežo žemljico namreč.

Življenjski moto: Bang, bang, here I come again.

Vzornik: Mario Vaffo.

V prostem času...? Sem nekje med Zemljo in zrakom.

Kdo je BRZI? Moj alter ego. "Just google me."

Na državnih prvenstvih redno osvajaš, stopničke že od srednje šole dalje. Zdi se, da na domačem terenu nimaš velike konkurence. Kako je pa v svetu in na svetovnih prvenstvih?

Na svetovnih prvenstvih sem še precej za najboljšimi, ampak kot sem rekel, oni trenirajo dvakrat na dan že deset let, jaz pa sem z resnimi treningi začel pred tremi leti. Potrebno je iti počasi in se jim vsako leto vsaj malo približati, bližnjic do uspehov tu ni.

Kateri dogodek v tvoji karieri se ti je najbolj vtisnil v spomin?

Uh, jih je mnogo. Prav gotovo je res posebna zgodba iz letošnjega svetovnega prvenstva. Šved je vodil, do cilja je imel še dobrih 10 minut, takoj za njim je bil Francoz, pa Norvežan in Čeh. Nesrečni Šved se je napičil na vejo, 12cm globoko naravnost v stegno. In tile trije za njim, so se odpovedali boju za medalje, zavili iz idealne poti ter mu pomagali (dva sta ostala ob njem, tretji pa je stekel v ciljno areno po pomoč). Jasno pri orientaciji si nekje sredi gozda, če se poškoduješ in v okolici ni nikogar, zna to biti problem. S tem svojim dejanjem so fantje (gre za največje zvezdnike tega športa) pokazali, da zmaga le ni vse in da je orientacija samo igra, ter da obstajajo v življenju tudi pomembnejše reči od naslova svetovnega prvaka.

V vrhunskem športu je veliko vzponov in padcev. Kako se spopadaš z neuspehi? Kaj te motivira, da se vedno znova podaš v dir čez drn in strm? Z neuspehi se slabo spopadam. Najprej vržem dres v smeti, sem siten cel dan, tudi dva. Si rečem, da imam vsega dovolj. A po parih dneh me zasrbijo podplati in potrebno je iti v gozd, na trening. Glavna motivacija je to, da v orientaciji nikoli ne moreš biti popoln in bistvo vsega je, da se popolnosti skušaš čim bolj približati.

Že vrsto let tekmuješ za slovensko reprezentanco, kar je gotovo velika obveznost in odgovornost. Na katere dosežke si najbolj ponosen? Kakšni so cilji za naslednjo sezono?

Ja, lepo je obleči reprezentančni dres, v katerem se počutim kar malo drugače kot v klubskem. Najbolj ponosen sem na lansko 25.mesto v štafeti na svetovnem prvenstvu. Pa prav tako na odličen nastop na srednjih progah, na letošnji generalki za svetovno prvenstvo. Glavni cilj v prihajajoči sezoni je napredovati in trenirati več in bolje kot letos. Najpomembnejša tekma pa bo evropsko prvenstvo v Bolgariji.

Aktiven si tudi v ostalih športih kot npr. nogomet. Zasledila sem, da si v občinski ligi Brežice kar aktiven. Kako ti uspe biti profesionalen športnik in hkrati rekreativen, zraven pa še opravljaš obveznosti in izpite na fakulteti? Imaš kakšen poseben nasvet za naše bralce?

Bolj slabo. Vse gre bolj počasi. Sami treningi še niso tak problem, se jih da prav lepo uskladiti z obveznostmi na fakulteti. Največjo težavo predstavljajo trening kampi, ko se zgodi, da me tudi po več tednov ni v Sloveniji. Vsi pa vemo kako je z vajami na naši fakulteti. Nekajkrat zamudiš, pa ni več poti nazaj. Poseben nasvet? Če se še niste, se zmigajte na Rožnik kakšno popoldne in malo »zalaufajte«. Ni slaba reč, vam rečem.

Zakaj si se odločil za študij Vodarstva in komunalnega inženirstva? Se vidiš čez nekaj let v službi inženirja?

Ker je študij perspektiven. V začetku se nisem ravno videl v tej službi, zdaj pa se vsako leto bolj.

Kaj bi rad sporočil študentom FGG-ja?

Zdaj, ko si prebral intervju, pa le odloži Most in poslušaj predavanje :).

Tina Zavšek

Ali je mogoče?

Za državo morda ni toliko problematično dejstvo, da veliko ljudi dela preko napotnice (kljub mnenju o mnogih zlorabah). Čeprav pobranih davkov iz naslova študentskega dela direktno ni, si s tem ljudje omogočajo boljši socialni položaj in ustvarjajo dodaten zaslužek, ki ga bodo kot potrošniki zapravili za nakupe. S tem dvigom potrošnje bodo naredili delo drugim, ki normalno plačujejo davke. Koliko je npr. samo gostincev, ki v Ljubljani brez študentov ne bi imeli niti polovice sedanjega prometa?! Tako imajo ljudje boljši standard in delo, država pa v fazi potrošnje (če gostinci račun prikažejo) še vedno pobere nekaj dajatev.

Mnogo bolj problematičen je nastop stanja, da te danes trenutek diplomiranja lahko naredi manj konkurenčnega na trgu dela! Kar je paradoks glede na zastavljenost celotnega sistema trga dela, kjer ti večja izobrazba zagotavlja višjo min. plačo, kjer obstaja vrsta zakonskih omejitev opravljanja določenih dejavnosti, povezanih s stopnjo izobrazbe, kjer je določena stopnja izobrazbe primarni pogoj za možnost kandidiranja za direktorska mesta velikih podjetij... Kako je potem mogoče, da te diploma NE naredi bolj zaželenega na trgu dela?

K takšnemu stanju prispevajo predvsem 3-je razlogi:

- Prvi je ta, da slovensko gospodarstvo ne potrebuje toliko diplomiranih ljudi, kot jih naš visokošolski sistem danes proizvaja
- Drugi razlog je struktura diplomantov (družboslovne smeri vs. naravoslovno-tehnične)
- Tretji razlog je, da delodajalci iščejo cenejšo in bolj fleksibilno delovno silo, kar študentsko delo napram redne zaposlitve mladega diplomanta vsekakor je.

Kako je mogoče, da te diploma NE naredi bolj zaželenega na trgu dela?

Za začetek najprej: Zakaj država sploh podpira brezplačno terciarno izobraževanje?

Visokošolski sistem v Sloveniji je daleč od brezplačnega, kakor nekateri redni študenti napačno razumejo študij brez šolnine. Država visokošolskim zavodom za njihovo poučevanje rednega študenta glede na njegovo smer študija prispeva od cca. 1.500 pa do cca. 5.000 € na leto (poleg vseh subvencij za študentsko prehrano, domove, zdravstvenega zavarovanja, štipendij...). To se izvaja za vsakega rednega študenta 'v upanju', da bo ta po dokončanem študiju znal ustvarjati visoko dodano vrednost, želel ustvarjati dodatna delovna mesta, imel visoko plačo in po progresivni lestvici obdavčenja osebnih dohodkov veliko prispeval v državno blagajno. S tem bi bil ta krog toka denarja sklenjen oz. bi obseg mogočega investiranja v izobraževanje v naslednjem ciklu celo malo zrasel.

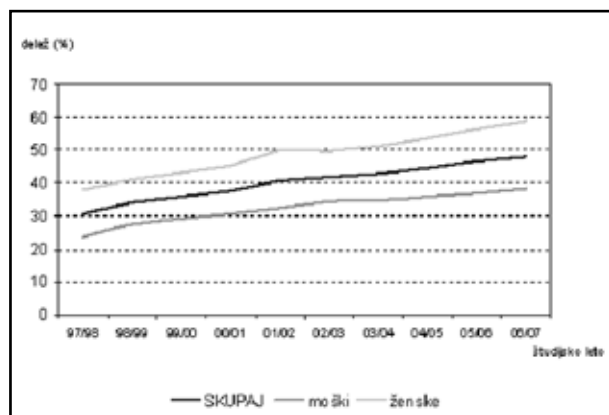
Poleg tega je večina raziskav o vzrokih za revščino prišla do zaključka, da obstaja negativna korelacija med izobrazbo in tveganjem revščine. Revni ljudje so navadno neizobraženi ljudje. Ker so lahko zaradi svojega slabega socialnega stanja v našem sistemu tudi upravičenci do socialne pomoči, obstaja dodaten ekonomski interes skrbnikov državne blagajne, da je čim več izobraženih ljudi, ker bi s tem po statistiki gledano imeli manj socialno ogroženih državljanov.

Iz zgoraj navedenega je jasno razvidno, da je finančno podpiranje študija za državo oz. državno blagajno investicija. Ta investicija ima tudi druge pozitivne posledice kot so razvoj na področju kulture, zagotavljanju enakih možnosti, krepitev znanstvenega raziskovanja... Eno izmed glavnih vprašanj trenutno je, ali je naložba v študiranje mladine ekonomsko rentabilna investicija?

Kaj kažejo številke o vpisu v terciarno izobraževanje?

Iz statistike lahko vidimo, da se je v zadnjih nekaj letih vpis v terciarno izobraževanje med mladimi zelo povečal, ko imamo že več kot 50% vpis generacije. To je zelo visok odstotek tudi v evropskem prostoru.

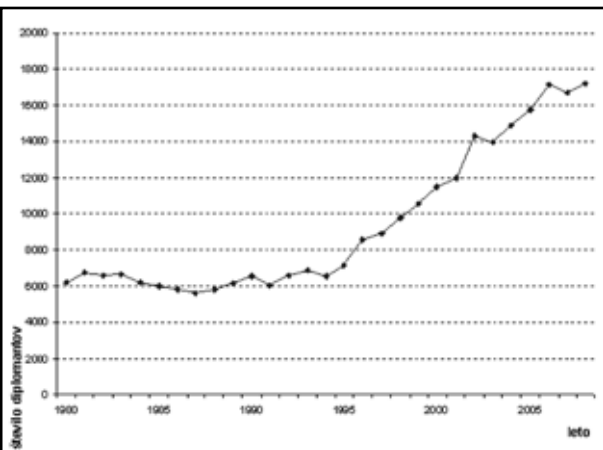
Graf: Vključenost prebivalcev, starih od 19 do 23let, v terciarno izobraževanje, Slovenija, študijska leta 1997/98 – 2006/07. (vir: Statistični urad RS)

Žal statistični podatek o uspešnih zaključkih študija ne kaže tako lepe slike. V poročilu Urada za makroekonomske analize in razvoj (UMAR) 2008 lahko zasledimo: »Delež diplomantov univerzitetnega dodiplomskega študija, ki so od vpisa dodiplome potrebovali več kot 5 let, se je v letu 2006 povečal na 79,2% (iz 77,7% v 2005). Stopnja preživetja (št. Diplomantov / št. Brucov) v 2006/2007 je bila 12,4%

in je nižja kot v večini drugih evropskih držav.« [vir: UMAR, letno poročilo 2008]

Kljub nizki stopnji preživetja pa imamo izrazit trend naraščanja števila diplomantov, ki vstopajo na trg dela (vir: SURS).

Koliko mladih diplomantov potrebuje slovensko gospodarstvo?

(Osebn) mnenje je, da ne prav veliko (novih). Niti približno ne toliko, kot se jih zadnja leta vpisuje v terciarno izobraževanje. To mnenje je narejeno na osnovi dostopnih podatkov o strukturi našega gospodarstva in vse bolj pogostih komentarjih, ki jih v intervjujih izrekajo uveljavljeni domači strokovnjaki.

Načeloma je lahko diplomirana ekonomistka zaposlena tudi kot navadna prodajalka v Mercatorju, vendar to verjetno ni cilj niti posameznice, ki je študirala, niti države, ki je v njeno terciarno izobraževanje vložila več kot 10.000€ in tudi že izgubila nekaj let plačevanja davkov.

Če si malo poenostavljeno predstavljamo število mladih, ki jim država omogoči vpis v terciarno izobraževanje – če bi vsi vpisani diplomirali in bi jih želeli zaposliti na izobrazbi primer nem delovnem mestu, bi morali imeti gospodarstvo, kjer je več kot 50% novih zaposlitev na delovnih mestih z visoko dodano vrednostjo. V tem primeru bi lahko trdili, da je njihova izobrazba dobro izkoriščena. Načeloma je lahko diplomirana ekonomistka zaposlena tudi kot navadna prodajalka v Mercatorju, vendar to verjetno ni cilj niti posameznice, ki je študirala, niti države, ki je v njeno terciarno izobraževanje neposredno vložila več kot 10.000€ in tudi že izgubila nekaj let plačevanja davkov.

Slovenija kljub drugačnim željam nima takšne strukture gospodarstva, kjer bi večina delovnih mest imela (zelo) visoko dodano vrednost na zaposlenega. Rezultati ene raziskave kažejo sledečo situacijo: »*Od 510.754 zaposlenih v gospodarskih družbah v letu 2008 jih kar 306.440 (60 odstotkov) dela v podjetjih z dodano vrednostjo na zaposlenega manj kot 30.000 evrov, v povprečju imajo ta podjetja le 20.062 dodane vrednosti na zaposlenega. Tako v Sloveniji od dveh milijonov prebivalcev le 204.314 zaposlenih dela v gospodarskih družbah z več kot 30.000 evrov dodane vrednosti na zaposlenega.*«

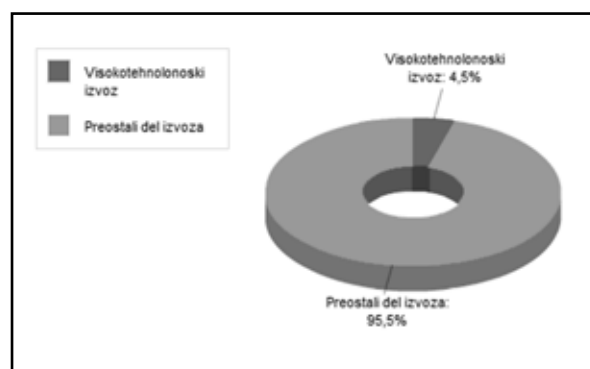
Za lažjo predstavo o pomenu dodane vrednosti na zaposlenega je bilo v nadaljevanju zapisano: »*Imamo pa še vedno 133.086 zaposlenih v podjetjih z manj kot 20.000 evrov dodane vrednosti na zaposlenega, ki dolgoročno ne morejo obstati, kajti njihova povprečna dodana vrednost na zaposlenega 12.675 evrov ne omogoča niti povprečne plače 500 evrov neto.*« [vir: Boštjan Ložar]*

*(op.a. 30.000 € dodane vrednosti zaposlenega se lahko ob naši davčni zakonodaji prelije v približno 1.300 € neto plače za zaposlenega).

Posledica relativno nizke stopnje tehnološke zahtevnosti našega gospodarstva je, da za mlade diplomante ne obstaja znaten 'pull effect's trga delovne sile, ki bi jih vlekel iz študentskega življenja.

Drugi zelo pomemben kazalec kot eden najbolj pogosto uporabljenih kriterijev in ki je tudi močno povezan z dodano vrednostjo zaposlenega je delež visoko tehnološkega izvoza. Ta je v Sloveniji leta 2006 znašal 4,5% celotnega slovenskega izvoza. Pa še pri tem lahko znaten delež pripišemo samo dvema podjetjema: Krka d.d. in Lek d.d.. Za primerjavo: ta delež v EU je bil v letu 2006 trikrat višji (EU-27: 16,7%). Kaj za podjetje in zaposlene pomeni tako visoka dodana vrednost se vidi skozi poslovanje Krke in Leka. Kaj pomeni tako nizka številka kot je 4,5%, pa si tudi ni težko predstavljati.

Graf: Delež visokotehnološkega izvoza Slovenije v letu 2006

Zakaj so bili ti podatki o dodani vrednosti zaposlenih in visoko tehnološkem izvozu pomembni za ta članek? Ker kažejo na strukturo podjetij, razmere v katerih ta delajo in zakaj jih večina išče zidarje, mizarje, peke, kuharje, delavce za preprosta dela pri nizkih gradnjah, delavce za druga preprosta dela, skladiščnike, varilce...

Posledica relativno nizke stopnje tehnološke zahtevnosti našega gospodarstva je, da za mlade diplomante ne obstaja znaten »pull effect« s trga delovne sile, ki bi jih vlekel iz študentskega življenja. Podobnega mnenja o premajhnem »srku diplomantov« s strani gospodarstva je tudi Študentska organizacije Slovenije (ŠOS), ki je med odgovori na kritike vpliva študentskega dela izjavila: *»Vzrok za brezposelnost mladih ni študentsko delo, temveč neskladje ponudbe in povpraševanja na trgu dela, zastareli in okoreli učni procesi, nepriznavanje neformalno pridobljenih kompetenc ter da slovensko gospodarstvo letno generira veliko manj delovnih mest kot je letno število diplomantov.«*

Na zelo podoben komentar lahko naletimo tudi na spletni strani kariernega centra univerze v Ljubljani: *»Dosežena stopnja izobrazbe že dolgo ni več zagotovilo za zaposlitev, kot vse večji problem pa se izpostavlja nezaposlenost med mladimi, še posebej mladimi diplomanti. V Sloveniji je bil tako maja 2009 delež brezposelnih z visoko izobrazbo (VII.-VIII. stopnja) med vsemi brezposelnimi 6,7 %.«* (vir: <http://www.iri.uni-lj.si/prispevki/karierni-center/>).

Do neke mere je stanje v preteklosti kompenziral javni sektor, ki je zaposloval visoko izobražene ljudi. Pa je ta isti sektor zaradi svoje velikosti in bremena plač javnih uslužbencev v zadnjih letih prisiljen skoraj paranoično zmanjševanje zaposlenih. Tako, da za mlade diplomante lahko ta bazen smatramo več ali manj zaprtim.

Kako država pomaga reševati problem nezaposlenega diplomanta?

V tako pozni fazi gradnje kariere ti država dejansko težko pomaga. Kot diplomantu brez službe ti lahko ponudi le še subvencijo za samozaposlitev ali mesto na zavodu za zaposlovanje, kjer pa velja zanimivo pravilo. Že od 2007 namreč velja predpis, da je ob

prijavi statusa nezaposlene osebe in prejemanju subvencije s strani Zavoda za zaposlovanje potrebno biti pripravljen sprejeti delovno mesto, ki predvideva 1 ali celo 2 stopnji nižjo izobrazbo od iskalca zaposlitve. Univ. dipl. inž. tako zasede mesto tehnika. Če se ti ne zdi pošteno, vedi, da si sam izbral poklicno pot.

Kje je tukaj težava? V določeni meri je fleksibilnost dandanes za mlade obvezna. Vendar, sprejem delovnega mesta, ki zahteva nekaj stopenj nižjo izobrazbo ali iskanje zaposlitve na čisto drugem delovnem področju od pridobljene izobrazbe, pomeni zgrešeno investicijo tako mladega diplomanta, kot tudi države, ki je plačevala izobraževanje. Z večanjem števila zgrešenih investicij pa se hitro večja verjetnost po propadu sistema.

Ali ni čudno, da je potrebno podjetju dati denar, da to zaposli mladega strokovnjaka? Je.

Zadnji ukrep Študentske organizacije Slovenije in države pa kljub dobrim nameram sploh kaže na resnost situacije:

V septembru 2009 se bo za pomoč pri reševanju problematike zaposlovanja mladih diplomantov odvijal tudi razpis za podjetja oz. organizacije, ki bi v zameno za subvencijo po določenem postopku zaposlile absolventa. Več o tem lahko izveš na spletnem portalu časopisa Delo (<http://www.delo.si/clanek/87204>). Vendar, ali ni čudno, da je potrebno podjetju dati denar, da to zaposli mladega strokovnjaka? Je. Zato očitno lahko sklepamo, da podjetje ne zaposluje strokovnjaka oz. ga v trenutku zaposlitve ne smatra kot takšnega. Zelo majhna so tudi zagotovila, da bo podjetje novo zaposlenega obdržalo za več časa, kot je predpisani pogoji. Situacija dejansko spominja na

“

Slej ko prej bo neka vlada morala spregledati, da se nam drastično podira struktura zaposlenih, da nam zato, ker bi vsi radi bili 'beli ovratniki', vse bolj manjka nekvalificiranih, kvalificiranih in visoko kvalificiranih delavcev.

tisto bolj običajno, kjer podjetje ob subvenciji zaposli osebo, ki drugače ne more dobiti službe. Ta praksa je do zdaj veljala za slabo usposobljene ljudi, invalide, zdaj pa so v ta koš padli še visoko izobraženi ljudje.

Za zaključek o potrebah gospodarstva po mladih diplomantih:

Tematika presežka mladih diplomantov na trgu ni tako močno pokrita v dnevno informativnih oddajah, ker pač ni tako senzacionalna. Zato se je mnogi mladi ne zavedajo, dokler se s situacijo ne soočijo. So pa komentarji s podobnimi zaključki vse bolj pogosti tudi s strani poznavalcev gospodarskih razmer.

V nedavnem intervjuju je direktor Inštituta za ekonomska raziskovanja Boris Majcen izjavil: *»Slej ko prej bo neka vlada morala spregledati, da se nam drastično podira struktura zaposlenih, da nam zato, ker bi vsi radi bili 'beli ovratniki', vse bolj manjka nekvalificiranih, kvalificiranih in visoko kvalificiranih delavcev.«* [Delo, priloga FT, 31.8.2009]

S časom ter morebitnim zaostrovanjem gospodarske situacije lahko pričakujemo dodatne ukrepe na področju reševanja te problematike.

Vladimir Mijatović

Meja med zemljo in nebom

najvišje stavbe

Do 19. stoletja so bile zgradbe z več kot šestimi nadstropji zelo redke, saj toliko stopnic naseljencem ni ustrezalo, pa tudi vodni tlak pogosto ni bil dovolj močan, da bi lahko vodo napeljali višje od 15 metrov. Arhitekt prvega priznanega nebotičnika je bil William LeBaron Jenney. Desetnadstropni nebotičnik Home Insurance Building je bil zgrajen v Chicagu leta 1885. Leta 1890 so dodatno zgradili še dve nadstropji, tako je končna višina znašala 54,9 metra. Danes njegova višina ni nič nenavadnega, zato zdaj tako visoko zgrajenim zgradbam sploh ne pravimo nebotičnik. Večina zgrajenih nebotičnikov se je pojavila konec 19. stoletja v Londonu, Chicagu in New Yorku. Ključni elementi za gradnjo nebotičnikov so bili jeklo, steklo, armiran beton, vodne črpalke in dvigala.

Kategorije za merjenje stavb

Zaradi prerekanj o tem, kaj je vrh stavbe, in da bi preprečili mednarodne spore pri podeljevanju prestižnega naslova, je Council on Tall Buildings and Urban Habitat, ustanovljen leta 1969, določil štiri kategorije za merjenje višine stavb. Slednje so: višina najvišje naseljenega nadstropja, višina vrha strehe, višina strukturnega ali arhitekturnega vrha in višina vrha antene. Obstajajo pa tudi še višje konstrukcije od nebotičnikov. To so televizijski stolpi, ki so zelo visoki in ozki. Značilno za njih je, da ne morejo stati sami, zato jih pokonci držijo napeti kabli. Najvišji televizijski oddajnik

vseh časov je bil postavljen v bližini Varšave na Poljskem. Visok je bil kar 646 metrov, vendar se je med popravilom leta 1991 podrl. Trenutno pa je najvišji televizijski oddajnik na svetu KVLV TV v Severni Dakoti v ZDA, ki v višino meri 628 metrov. Prvo mesto v kategoriji »višina najvišje naseljenega nadstropja« zaseda Burj Dubai. Do pred kratkim je ta naslov branil Taipei 101, ki v višino meri 509 metrov. Prvega septembra 2008 pa je med gradnjo takrat Burj Dubai s 688 metri postal najvišja struktura, ki jo je človek do sedaj zgradil.

Najvišji nebotičniki glede na višino arhitekturnega vrha:

1. Burj Dubai, Dubaj, Združeni arabski emirati

Začeli so ga graditi 21. septembra leta 2004, uradno pa naj bi ga odprli 2. decembra 2009. Oznako najvišje stavbe je prejela že med gradnjo, in sicer 21. julija 2007, ko je presegla prej najvišjo prostostoječo stavbo na svetu, Taipei 101. Točno 17. januarja letos pa je Burj Dubai dosegel višino 818 metrov, kar je za 309 metrov višje od prejšnjega rekorda.

Burj Dubai ima 162 nadstropij. V stavbi pa bodo stanovanja, hoteli, poslovni prostori, trgovsko središče, bazeni in toplice, razgledna ploščad,... Arhitekti so iz podjetja SOM (Skidmore, Owings and Merrill), izvajalec del pa je podjetje Emaar. Stroški gradnje nebotičnika naj bi bili okoli 4,1 milijard ameriških dolarjev, celoten kompleks "Downtown Dubai" pa naj bi bil vreden vrtoglavih 20 milijard ameriških dolarjev.

2. Taipei 101, Tajpej, Tajvan

To je prva stolpnica, ki je prebila mejo polovice kilometra, vendar z anteno. Stavba, podobna palminemu deblu je visoka 509 metrov in ima 101 nadstropij nad zemljo. Pod zemljo se jih pa nahaja še pet. Gradili so jo od 1999 do 2004. Stroški gradnje Taipei 101 so bili 1,8 milijard ameriških dolarjev. Arhitekti so C.Y. Lee & partners. Znotraj površine 412.500 m² se nahajajo poslovni prostori, trgovine, restavracije, knjižnica, fitnes center,... Poleg tajfunov in potresov pa stavba prenese vetrove s hitrostjo preko 200 km/h. Da je stavba res zanimiva poskrbi osvetljava, ki je vsak dan drugačna.

3. World Financial Center, Šanghaj, Kitajska

Stavbo so odprli leta 2008. V višino meri 494 metrov in ima skupno 101 nadstropij, od tega so trije pod zemljo. Stroški gradnje so znašali 1,2 milijard ameriških dolarjev. Ima podobno ime kot dvojčka WTC. V zgornjem delu stavbe ima luknjo, ki je neke vrste posmeh dogodkom 11. septembra. Poleg stavbe pa se nahaja Jin Mao Tower, ki s svojimi 421 metri zaseda deseto mesto na lestvici.

4. International Commerce Centre, Hong Kong

Gradnja se je začela leta 2002, predvidena otvoritev pa naj bila v letu 2010. Višina stavbe bo znašala 484 metrov in bo imela 118 nadstropij. Prvotna predlagana višina je bila 574 metrov, vendar so predlog zavrnil, saj ureditev ni dopuščala, da bi nebotičnik presegel višino okoliških hribov.

5. Petronas Twin Towers, Kuala Lumpur, Malezija

Pred izgradnjo Taipei 101 sta to bila najvišja stolpa na svetu. Kljub izgubi slednjega naziva pa vseeno ostajata najvišja povezana stolpa na svetu. Arhitekt nebotičnikov je svetovno znani César Pelli. Zaradi slabe kakovosti tal je bilo potrebno izvesti najgloblje temeljenje na svetu. Temelji segajo do globine 120 metrov. Zaradi takšnega temeljenja se je posledično povečala raba materiala. V višino merita 452 metrov in imata 88 nadstropij s površino 395.000 kvadratnih metrov. Stolpa povezuje most v 41. in 42. nadstropju. Most se nahaja na višini 170 metrov, v dolžino meri 58 metrov, tehta pa 750 ton.

Andrej Šabec

vir:
burjdubai.com
en.wikipedia.org
petronastwintowers.com

Taipei 101

World Financial Centre

FGG organiziranost

Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo
Univerza v Ljubljani
Jamova 2, p.p. 3422
1001 Ljubljana
Tel: (01) 476 85 00
Fax: (01) 425 06 81
E-mail: fgg@fgg.uni-lj.si

Tajnica fakultete
Majda Klobasa univ. dipl. prav.
e-mail: majda.klobasa@fgg.uni-lj.si

Z novim šolskim letom bomo na FGG dobili tudi novega dekana. Sedaj nas bo vodil, zastopal in predstavljal **prof. dr. Matjaž Mikoš, univ. dipl. inž.grad.** (matjaz.mikos@fgg.uni-lj.si).

Z vsemi problemi se lahko obrnete tudi na prodekane (za gospodarske zadeve, za raziskovalno in mednarodno dejavnost, za študentske zadeve, za izobraževalno dejavnost), ki bodo izvoljeni na seji senata 30.9.2009.

Referat

Uradne ure:

pon.: 12:00 - 14:30

tor. - pet.: 10:00 - 13:00

Vodja študentskega referata

Ksenija Južnič, univ.dipl.ekon.

(vodenje in koordinacija dela v referatu)

e-mail: ksenija.juznic@fgg.uni-lj.si

tel.: 01/4768-533

Jamova 2, I. nadstropje, soba 112

Strokovne delavke v referatu

Redni in izredni študij gradbeništva

Janja Ribič, Neda Vladić

e-mail: janja.ribic@fgg.uni-lj.si

e-mail: neda.vladic@fgg.uni-lj.si

tel.: 01/4768 535

Jamova 2, I. nadstropje, soba 114

Študij vodarstva in komunalnega inženirstva

Lidija Živanovič

e-mail: lidija.zivanovic@fgg.uni-lj.si

tel.: 01/4264 288

Hajdrihova 28, I. nadstropje, soba 30

Mednarodno sodelovanje

Koordinator SOCRATES ERASMUS na FGG:
prodekan za študentske zadeve, izvoljen 30.9.2009

Romana Hudin

(strokovna delavka za mednarodno sodelovanje)

e-mail: romana.hudin@fgg.uni-lj.si

[illegible]

9	5	14	1	8	9
7	4	8	3	9	31
16	3	7	9	17 19	
6	2	9	8	7	32
8	1	24 9	5	9	14
14	15		26	16	

31		19	55	53		41	6	27
9	11	13	52	54	25			26
		34		10	37	4	5	44
30	12	29		48	24	2		51
21				49				45
23	1	50	22		20	42	16	
32	18	35	56	57	39			
28		3	46	36	38	43	8	
14	17	33		47	15	40		7

Rešitve za kakuro

Namigi za sudoku

STUDENT INFO (<http://www.student-info.net>) je priljubljen spletni portal, kjer kot študent najdeš veliko koristnih in zanimivih informacij. Tu imamo tudi FGG-jevci (torej študenti gradbeništva, geodezije in vodarstva) svoj spletni kotiček za informiranje, kjer lahko najdeš:

FORUM,

kjer lahko starejše FGG-jevce & FGG-jevke vprašaš vse, kar ti leži na duši v zvezi s študijem in obštedijskimi dejavnostmi, če ti je zares dolgčas pa tudi karkoli drugega (na vsako vprašanje poznamo odgovor, saj več glav več ve).

KNJIŽNICO,

kjer lahko najdeš študijsko gradivo, stare izpite, kolokvije, najbolj pogosta vprašanja pri zagovorih in celo »plonke« za posamezne predmete. Lahko pa v spletno knjižnico zelo enostavno nalagaš svoja gradiva in s tem prispevaš nekaj za ostale kolege.

ZEMLJEVID,

s pomočjo katerega boš lažje našel vse pomembnejše študentske lokacije v Ljubljani (fakultete, restavracije, ki nudijo hrano na bone, diskoteke...), kar ti v uvodnih tednih lahko še kako prav pride.

NOVICE

o aktualnih dogodkih na fakulteti (žuri, ekskurzije, tečaji,...).

GALERIJO

s kvalitetnimi slikami z naših nepozabnih brucovanj, drugih žurov, ekskurzij, in različnih tekem (nogometnih, košarkarskih,...).

V sklopu portala STUDENT-INFO poleg mnogih ostalih študentskih forumov deluje tudi spletna stran BONAPETIT (najdeš jo na spletnem naslovu: <http://www.student-info.net/bonapetit>), kjer si lahko dobiš vse pomembne informacije o študentski prehrani, kot so:

- seznam restavracij, ki nudijo prehrano na študentske bone,
- dnevne menije, ki jih posamezne restavracije nudijo,
- koliko bonov lahko v katerem mesecu kupiš,
- (bon)Kalkulator za izračun stroška bonov še preden jih greš dejansko kupiti,
- katere restavracije po mnenju študentov nudijo dobro, in katere, slabo hrano,
- naslov in urnik prodajaln, kjer lahko kupiš študentske bone,
- ...pa še kaj bi se našlo!

Ne pozabi... če kakšno težko vprašanje te muči, samo na STUDENT-INFO se priključi! (www.student-info.net/fgg)

Gregor Mesarič (mali mesko), Vladimir Mijatović

Vodnik za bruce

Študentska leta so najlepša, polna zabave, raznih dogodkov in prireditev. Hkrati pa je to čas, ki te nauči samostojnosti in iznajdljivosti. Osnovne informacije na fakulteti ponuja oglasna deska ter spletna stran, mi pa ti ponujamo nekaj informacij o različnih delih študentskega življenja. Nekatere ti bodo prišle prav v prvih tednih, druge pa ti bodo v pomoč tudi kasneje.

ŠTUDENTSKO BIVANJE

Študentje bivamo v študentskih in dijaških domovih, pri zasebnikih (s subvencijo) ali pa si sobo poiščemo na prostem trgu. Ti stroški ponavadi predstavljajo največji delež in so lahko precejšnje finančno breme.

Če še nimaš urejenega bivanja v Ljubljani, si lahko pomagaš z oglasi, ki jih najdeš na oglasni deski, v raznih časopisih, oglasnikih, v posredovalnici študentskih sob (www.svetovalnica.com) in drugod na internetu (www.nepremicnine.net, www.slonep.net).

Iskanje primerne bivališča je lahko zamudno in naporno, vendar ponavadi vsakdo najde nekaj, kar mu odgovarja. Pri najemu stanovanja/sobe pa je pomembno, da najemodajalec (lastnik) in študent, skleneta pisno najemno pogodbo. Ta mora vsebovati vse bistvene sestavine najemne pogodbe iz 91. člena Stanovanjskega zakona (SZ-1, Ur.l. RS, št. 69/2003). S tem se bistveno zmanjšajo možnosti zlorabe, ki so zaradi stanovanjske stiske študentov in posledično šibkejšega položaja le teh, precej pogoste. V primeru problemov s področja najemnih razmerij so študentom na voljo tudi člani Študentske svetovalnice ŠOU v Ljubljani (pravna.pomoc@kiss.si, tel. 01/43 80 223).

ŠTUDENTSKA PREHRANA

Redno vpisani študentje imamo mesečno pravico do določenega števila bonov, ki nam jih subvencionira država. Število bonov, ki jih lahko mesečno kupimo je enako številu delovnih dni, vendar pa imajo določeni ponudniki omejeno število, npr. omejeno je število bonov za dostavo hrane na dom.

Brucci morate prvič po bone na prodajno mesto na Kersnikovi 6, poleg pa morate prinesiti veljaven indeks ali študentsko izkaznico, osebni dokument s sliko (osebna izkaznica, potni list ali vozniško dovoljenje) in vpisni list. Izpolniti morate tudi izjavo o nezaposlenosti, ki jo dobite tam. Naslednje nakupe pa lahko opravite na vseh prodajnih mestih.

Bone lahko kupujete le na svoje ime, pooblastila za nakup niso dovoljena. Poleg tega imajo boni tudi svoj "rok trajanja", ki je napisan na njih. Če ga v tem času ne porabite, ga lahko na prodajnih mestih, še en mesec po preteku veljavnosti, zamenjate za novega.

Kako delujejo boni v praksi?

Ob naročilu hrane je v restavraciji poleg bona potrebno predložiti indeks, študentsko izkaznico ali potrdilo o vpisu (v tem primeru tudi osebni dokument). Če plačuješ z bonom, si upravičen do glavne jedi, dveh hodov ter 2 del vode ali brezalkoholne pijače. Hodi so juha, solata in sladica; obvezna pa sta vsaj dva, razen pri pici, kjer je obvezen minimalno en hod.

Bone lahko kupiš na naslednjih prodajnih mestih:

METROPOL – Kersnikova 6, **ŠOU v Ljubljani** – Kersnikova 4, **Študentsko naselje Rožna dolina – blok 4** ter **Študentsko naselje Bežigrad – Kardeljeva ploščad 5**, (nasproti študentskega servisa). Vsa prodajna mesta so odprta pon. - čet.: 8.00 - 19.00, pet.: 8.00 - 15.00.

Ker so ponavadi vrste za bone, ti svetujemo, da se po njih odpraviš v dopoldanskih urah, si na bonkalkulatorju vnaprej izračunaš stroške nakupa ter hkrati nakupiš več bonov.

PREVOZ

Ljubljana zna presenetiti s svojo velikostjo, ko je potrebno priti iz enega konca na drug. Najcenejše in ponavadi tudi najhitreje prevozno sredstvo je kolo. Pri tem pa je potrebno poudariti, da so nova in dobra kolesa prava vaba za nepri-diprave, pa tudi pri tistih malo slabših je dobra ključavnica obvezen del opreme.

V Ljubljani je urejen tudi javni promet, ti. "trole", pri čemer se večina študentov odloči za nakup mesečne vozovnice. Z letošnjim šolskim letom je na tem področju prišlo do manjših sprememb, uvedli so namreč kartico **Urbano**.

Ta kartica lahko deluje kot mesečna vozovnica (neomejeno število voženj), lahko pa jo uporabljamo kot vrednostno kartico, na katero naložimo določeno vsoto in z njo plačujemo posamezne vožnje. Za pridobitev je potrebno obiskati eno od enot Ljubljanskega potniškega prometa – LPP na Celovski cesti 160 (BUS št. 1 Vižmarje – postaja Remiza ali BUS št. 3 Litostroj – postaja Slovenija avto) ali Slovenski cesti 56. Seveda potrebuješ veljaven osebni dokument, potrdilo o vpisu in cca. 20 € (za mesečno) oz. poljubno vsoto za vrednostno kartico.

Najcenejša taxi ponudnika:

- **INTERTOURS TAXI** d.o.o. 031 381 381
- **METRO** (080)11-90

Ustanovljen je bil z namenom, da študentje dobimo čimbolj dostopno in celotno zdravstveno oskrbo. Pogosto imamo namreč osebne zdravnike v domačem kraju, pa nujno rabimo zdravniško pomoč (npr. visoka vročina, hude bolečine, sveže poškodbe). V ZDŠ pa ne izdajajo napotnic, ne pošiljajo na nadaljnja zdravljenja, ne predpisujejo zdravil na recept (vse to je v domeni osebnih zdravnikov). Prav tako ne morejo napisati zdravniškega opravičila. Za študente je smiselno izbrati osebnega zdravnika v Zdravstvenem domu za študente, če si vsaj štiri dni v tednu v Ljubljani, saj je pogosto osebni zdravnik v kraju stalnega bivališča med vikendom nedosegljiv (razen med dežurstvom). Poleg tega nekatere fakultete sprejmejo le tista zdravniška opravičila, ki so izdana v Zdravstvenem domu za študente, zato je mnogo lažje dobiti opravičilo, če ima študent osebnega zdravnika prav tam. Študentje moramo tudi opraviti sistematske preglede v prvem in zadnjem letniku in cepljenja (odvisno od fakultete). Poleg tega je v ZDŠ možno opraviti tudi preglede za voznike motornih vozil (A in B).

Zdravstveni dom za študente Univerze v Ljubljani

- **AŠKERČEVA 4** - splošno zdravstveno varstvo, zobozdravstvo, ginekolog, psihomentalno posvetovalnica ter diagnostični laboratorij
- **ŠTUDENTSKO NASELJE V ROŽNI DOLINI**, Cesta 27. aprila 31 (blok VIII) - splošno zdravstveno varstvo, zobozdravstvo

V okviru ZDŠ so študentom na voljo osebni zdravniki, ki na **Aškerčevi** delajo v dveh izmenah:
 pon-pet.: 7.00 - 13.00 in 13.00 do 19.00
 sob.: 8.00 - 12.00
 tel.: 01 200 74 27, 01 200 74 29, 01 200 74 26
 v **študentskem naselju v Rožni dolini**
 vsak dan od 7.00 - 13.00, razen pon in čet od 13.00 - 19.00.
 tel.: 01 241-65-43.

POMEMBNO: Pred vsakim obiskom v ambulantni se je potrebno za termin dogovoriti po telefonu v času ordinacijskih ur izbranega zdravnika.

Psihiater

Aškerčeva 4
 vsak dan od 7.00 do 14.00, razen ob ponedeljkih in sredo od 13.00 do 19.00.
 Na razgovor se je potrebno naročiti
 Tel.: 01/ 200 74 11

Ginekolog

Aškerčeva 4
 dopoldan 8-12h in popoldan 14-18h v ambulantni izbranega zdravnika
 Tel.: 01/ 200 74 13

Zobozdravniki

Na Aškerčevi 4 imajo sedem zobozdravnikov, ki delajo v dveh izmenah.
 Sprejem pacientov je enak kot pri splošnem zdravniku. Tel.: 01 200 74 40, 01 200 74 41, 01 200 74 42, 01 200 74 43
 V Študentskem naselju v Rožni dolini (blok VIII) imajo dva zobozdravnika,
 ki delata v izmeni dopoldan od 7.00 do 13.00 oz. popoldan od 13.00 do 19.00. Tel.: 01 241-65-40

ŠTUDENTSKO DELO

To je delo, ki ga občasno ali začasno opravlja študent, dijak ali druga upravičena oseba preko pooblaščenice organizacije (študentski servisi, Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje, agencije za delo) na podlagi napotnice in pri katerem višina zaslužka ni omejena. Ponudnikov je ogromno, študentsko delo pa najlažje najdeš preko spletnih strani in oglasnih desk študentskih servisov ter Zavoda za zaposlovanje in agencij za delo. Poleg tega lahko preveriš še oglasne deske na fakultetah ter strani raznih podjetij. Če še nisi včlanjen/a v študentski servis, to narediš tako, da se osebno oglasiš v eno izmed njihovih poslovalnic ali preko interneta. Pri tem potrebuješ osebni dokument, davčno številko, številko osebnega računa ter dokazilo o statusu (potrdilo o vpisu za tekoče šolsko/študijsko leto ali študentsko ali dijaško izkaznico ali indeks). Kasneje je potrebno vsako šolsko oz. študijsko leto članstvo podaljšati z dokazilom o statusu.

Za vsa dodatna vprašanja se lahko bruci obrnete na starejše kolege, v referat, poleg tega pa na našem faksu že nekaj let delujejo tudi študentje tutorji, ki so vam na voljo ob vsakih težavah in vprašanjih.

Želim vam veliko zanimivih predavanj, novih poznanstev ter norih zabav. Predvsem pa **UŽIVAJTE V ŠTUDENTSKEM ŽIVLJENJU!**

KNJIŽNICA

Ob vpisu na fakulteto in plačilu prispevka za knjižnico imaš možnost uporabe VSEH fakultetnih knjižnic na Univerzi v Ljubljani, vključno s **Centralno tehniško knjižnico (CTK)** in **Narodno in univerzitetno knjižnico (NUK)**. Študentska izkaznica se uporablja kot članska izkaznica, za uporabo knjižnic in njihovih storitev pa je potreben formalen vpis ob prvem obisku.

Knjižnice pogosto poleg gradiva ponujajo tudi možnost uporabe čitalnic, kjer se študentje predvsem pred in med izpitnimi obdobji radi zadržujemo.

-

CTK

Trg republike 3
 1000 Ljubljana
 dodatne informacije:
<http://www.ctk.uni-lj.si/>

NUK (Narodna in univerzitetna knjižnica)

Turjaška 1
 p.p. 259
 1000 Ljubljana

Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo
Univerza v Ljubljani

Prva pomoč

Leto je naokoli in prišel je čas, da ponovno izrečem dobrodošlico novim članom naše fakultete. Lahko ste ponosni, da ste del ene izmed univerz, ki sodi v sam vrh svetovnih izobraževalnih institucij. Predvsem pa ste lahko ponosni nase, da ste uspešno opravili maturo, ki velja za nekakšen zrelostni izpit in se podali novemu znanju ter dogodivščinam naproti. Po vsej verjetnosti ste za mnenje o fakulteti že povprašali starejše študente ali pa jih še boste. Verjamem, da ste bili oz. boste deležni tako pozitivnih kot negativnih izjav, vendar pa naj povem nekaj: Življenje študenta gradbeništva mnogo-krat ni ravno rožnato, predvsem ne med izpitnim obdobjem. Vendar ko zacveti, cveti v vsej svoji veličini in ta občutek je nekaj kar šteje v življenju. Kajti tudi življenje samo ni cvetoče polje, pa vendar. Če sem in tja posadimo kakšno rožo, bomo nekega dne uživali v lepoti njenega cveta.

FAKULTETA ZA GRADBENIŠTVO IN GEODEZIJO

se lahko ponaša s članstvom Univerze v Ljubljani, ki sodi med 500 najboljših univerz na svetu. Z letošnjim letom se dokončno poslavljamo od vseh starih študijskih programov in se srečujemo s prenovljenimi - bolonjskimi. Tako ste lahko bivši dijaki letos prvič izbirali med Visokošolskim študijem, ki ponuja programe Operativno gradbeništvo in Tehnično upravljanje nepremičnin ter Univerzitetnim študijem, ki zajema programe Geodezija in geoinformatika, Gradbeništvo, Stavbarstvo ter Vodarstvo in komunalno inženirstvo. Naj omenim še to, da zgodovina gradbeništva sega v daljno leto 1919, ko se je na Tehnični fakulteti prvič začel izvajati program gradbeništva. Po drugi svetovni vojni je FGG postala samostojna članica univerze v Ljubljani. Leta 1957 je bila ustanovljena Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo. Od leta 1995 pa je Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo samostojen izobraževalni inštitut

VODSTVO FAKULTETE

Dosedanji prvi mož fakultete je bil izr. prof. dr. Bojan Majes, ker pa se letos njegov mandat izteka bo njegovo mesto prevzel prof. dr. Matjaž Mikoš, univ. dipl. inž.grad. Z njim se boste srečali v zadnjih letnikih študija, kjer vas bo podučil o vsem kar je povezano s hidrotehnologijo. Ravno tako se v letošnjem letu menjajo odgovorni: Na mestih prodekana za študijske zadeve, gospodarske zadeve, raziskovalno delo in študentske zadeve. Ker volitve za omenjena mesta v času pisanja članka še potekajo, lahko njihove predstojnike kasneje poiščete na spletu.

KNJIŽNICA

Je mnogokrat študentov najboljši prijatelj. Najbližja je kar na naši fakulteti, ki pa ima prostore tako na Jamovi 2, kot tudi na Hajdrihovi 28. Obe knjižnici vam ponujata, poleg knjižnične izposoje in prostora za učenje, tudi izposajo revij in drugega težko dostopnega knjižnega materiala, ki si ga lahko ogledate v čitalnici. Omogočena je tudi medknjižnična izposoja, prodaja učbenikov, ... Študentje pa si lahko izposojamo knjige tudi v Centralni tehnični knjižnici (CTK) in Narodni univerzitetni knjižnici (NUK), kjer se vam ni potrebno dodatno vpisovati, saj postanete njun član z vpisom na Univerzo. Obe knjižnici ponujate tudi odlične čitalnice, kjer sta mir in zbranost pri učenju zagotovljena. Ne smemo pa pozabiti na COBISS – virtualno knjižnico Slovenije. Zajema nacionalno knjižnico, univerzitetne in visokošolske knjižnice, specialne knjižnice, splošne knjižnice in šolske knjižnice. Tu si lahko kar iz domačega naslonjača ogledate seznam razpoložljivih knjig, ki ga najdete na spletu, in le-te tudi rezervirate. Omogoča tudi medknjižnično izposajo.

PREHRANA

Vsem nam je definitivno najbližja šolska menza Gradbinček (veriga restavracij Sodexo). Tu vam vsak dan ponujajo štiri različne jedilnike, tako da se za vsakega najde nekaj. Predvsem pa se vedno najde prosta miza. Je pa res, da najboljši meniji prvi poniknejo, zato nekako velja pravilo »kdor prej pride, prej melje«. Najbližje restavracije okoli naše fakultete, kjer lahko uveljavite študentske bone pa so še Mirje, Pub legende, Lovec, Pod Lipco, Volta ... V času kosila so vse restavracije natrpane s študenti. Zato si je potrebno vzeti malček več časa, ker nam vrsta za čakanje proste mize skorajda ne uide.

ŠTUDENTI

IZPITI

Prijava na izpit

Odjava od izpita

Pregled prijav

Rezultati izpitov

Izpitni roki

KOLOKVIZJI

PODATKI

URNIK

GRADIVA

OBJAVE DEKANA

■ PRIJAVA NA IZPIT

Predmet:

ali

Praktično usposabljanje:

Potrditev

Preklic

ELEKTRONSKI INDEKS

Poleg rdeče knjižice, ima vsak študent tudi svoj elektronski indeks, ki ima skoraj večjo veljavo. Vanj se vpišete na glavni strani FGG, in sicer z uporabniškim imenom in geslom, ki ste ga prejeli ob vpisu. Do njega imate dostop izrecno samo vi. Poleg prijav na izpite in kolokvije, boste v tem indeksu lahko spremljali tudi vaše ocene, dosežene kreditne točke in ostale podatke. Priporočljivo pa je redno spremljanje tega, ker se včasih zgodi, da pride do manjših napak pri vnosu ocen in podobnem.

TEČAJI IN PREDAVANJA

Preko celega leta se v okviru naše fakultete organizira veliko tečajev in predavanj. Nekateri so povezani s študijem, drugi pa omogočajo širitev znanja na individualnih področjih vsakega posameznika. Predvsem pa so vsi dostopni po zelo primernih cenah za študente. Tako se vsako leto organizira začetni in nadaljevalni tečaj Autocad-a, tečaj tujih jezikov, plesni tečaj in aerobika, fitnes, badminton, potopisna predavanja, tečaj hitrega branja, tečaj retorike, tečaj jadrnanja, tečaj snowboard-a in še bi lahko naštevala. Tovrstno dogajanje lahko spremljate na Študentskem Info Sistemu (študentski informacijski sistem, ki se nahaja na naši spletni strani). Na vsak tečaj in dogodek pa vas bodo opozarjali tudi plakati, ki bodo obešeni po hodnikih fakultete.

V letošnjem letu se je uspešno izvedel tudi projekt Teden študija v praksi. V popoldanskem času so bili na fakulteti organizirani različni tečaji, ki so jih vodili gradbeni inženirji iz različnih gradbenih firm.

EKSKURZIJE, TEČAJI in PREDAVANJA

Kot vsako leto bodo tudi letos tekom študijskega leta potekale razne ekskurzije, tečaji in predavanja. Nekatere vsebine so povezane s študijem, druge pa omogočajo širitev znanja na individualnih področjih vsakega posameznika. Tako se vsako leto organizira začetni in nadaljevalni tečaj Autocad-a, tečaj tujih jezikov, plesni tečaj in aerobika, fitnes, badminton, potopisna predavanja, tečaj hitrega branja, tečaj retorike, tečaj jadrnanja, tečaj snowboard-a in še bi lahko naštevala. Organizirajo se tudi strokovne ekskurzije, športni tabori in različni izleti. Udeležba seveda ni nujna, je pa zelo zaželena in koristna. Študentska organizacija vsako leto organizira tudi Gradbenijado - tradicionalno druženje vseh gradbenih fakultet iz področja bivše Jugoslavije. Pred dvema leti so naši študentje prvič organizirali in tudi uspešno patentirali projekt InterCES. Gre za mednarodni projekt, ki traja več dni in poteka v različnih državah po Evropi. Prvo leto se je odvijal na Bledu, lansko leto v Istanbulu, letos pa v Reki na Hrvaškem. V času InterCESa se odvijajo različne ekskurzije in predavanja o aktualnih gradbeniških zadevah.

ZABAVA

Seveda pa v tednik vsakega študenta spada tudi žuranje. V začetnih mesecih vas bo čakalo mnogo brucovanj, ki bodo namenjena ravno vam, novopečenim študentom. Vsaka fakulteta organizira lastno brucovanje, vsako leto pa se organizira tudi brucovanje vseh brucovanj na Gospodarskem razstavišču, kjer se dobremu žuru prepustijo bruci iz vseh fakultet in seveda tudi starejši kolegi. Kje potekajo najboljši študentski žuri boste presodili sami. Najboljše lokacije najbolj zaželenih zabav pa boste izvedeli od starejših študentov.

Moje kratko potovanje po predstavitvi Fakultete za gradbeništvo in geodezijo je končano. Kljub vsemu se vam bo na začetku porajalo marsikatero vprašanje in občutek zmedenosti vam skorajda ne uide. Upam, da sem vam s tem člankom vsaj malo olajšala začetke na fakulteti. Ob vsakem novem vprašanju pa le poiščite odgovor pri starejših študentih, kolegih ali profesorjih. Če pa bi se kdo izmed vas rad pridružil Študentski organizaciji in sodeloval pri kakšnem projektu, je vljudno vabljen da se nam pridruži. Kontaktirate lahko mene na naslovu: suska.hruska@gmail.com ali pa urednico revije (njen kontakt je na uvodni strani).

Zaključen stavek, s katerim se poslavljam od vas pa naj se glasi: »Ko te tepe pest dobiš modrico, ko te znanje pa modrost!«

Maja Šušteršič

Na FGG dogaja?

Poleg mnogih društev, ki obstajajo na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo, obstaja tudi Študentska organizacija (ŠOFGG), ki je še kako pomembna za študente. Malo ljudi je, ki poznajo točno delovanje ŠOFGG. Le-ta skrbi za vse obštudijske dejavnosti znotraj naše fakultete, tako za tiste zabavnega značaja, kot tudi za tiste iz strokovnega in izobraževalnega področja. Sami študentje, ki smo aktivni pri organizaciji, se mnogokrat sploh ne zavedamo koliko projektov smo izpeljali, dokler se ne ozremo nazaj oz. dokler ne delamo končnega poročila. Eden izmed ciljev je bil tudi boljša povezava študentov na fakulteti ter fakultete same z zainteresiranimi podjetji. Velik korak k uresničitvi tega je bil projekt imenovan Teden študija v praksi. Letošnji pričetek tega projekta pa je šele prvi korak, pravi pomen bo ta projekt dobil s kontinuiteto.

Ko smo se ob koncu študijskega leta ozrli nazaj in preučili naše delovanje, smo ugotovili, da smo izpolnili vse obljube in študentom izpolnili marsikatero željo in potrebo, ki se je pojavila tekom leta. Prav tako bomo tudi letos s skupnimi močmi uresničevali naše poslanstvo in poskušali ugoditi čim večji množici študentov.

V ta namen vam predstavljam projekte, ki smo jih organizirali v minulih letih.

IZOBRAŽEVANJE

Tečaj Auto-CADa

Je eden najuspešnejših in najbolj zaželenih tečajev vsako leto. AutoCAD je risarsko računalniški program, ki je nepogrešljivo orodje za vsakega gradbenika. Tečaj poteka v skupinah po 20 študentov (oz. toliko kolikor je na voljo računalnikov v eni računalniški učilnici). Tečaj ponavadi poteka večkrat na leto, tako začetni kot tudi nadaljevalni.

Knjižni sejem

Ob pričetku vsakega leta organiziramo tudi knjižni sejem nove in stare študijske in strokovne literature. Sejem poteka kot vsak sejem rabljene literature. Vsi, ki imajo učbenike, ki jih ne potrebujejo več, jih prinesejo k nam, postavijo ceno, mi pa jih na knjižnem sejmu poskušamo prodati.

Teden študija v praksi

Ponavadi poteka spomladi. V tem tednu potekajo različne delavnice, predavanja, okrogle mize in ostali dogodki, ki jih naši študentje izpeljejo skupaj s slovenskimi gradbenimi podjetji. Tako smo v preteklosti sodelovali z SCT-jem, Energoplan-om, Eleo-iC, Hilti-jem in drugimi. Študentje so se lahko potegovali tudi za pridobitev kadrovske štipendije enega od omenjenih podjetij, možnost opravljanja študijske prakse, počitniškega dela ali celo redne zaposlitve.

Strokovne ekskurzije

V preteklih letih so bile organizirane ekskurzije v podjetja Marc, Xella Ytong, ZAG ter na gradbišče stadiona Stožice. Mnogo študentov med študijem pogreša povezavo med teorijo in prakso; torej sodelovanje s podjetji, ki so dejansko prisotna tako na domačem kot tujem trgu. Pomembno je, da študentje že v času študija spoznajo akterje gospodarstva, četudi z njimi direktno ne bodo nikoli sodelovali, pridobijo pa si širino. Poleg tega imajo podjetja velik interes in željo sodelovanja s študenti v obliki študentskega dela, študentskih praks, kot tudi v obliki seminarских in diplomskih nalog.

Tečaj retorike

tečaj je namenjen pridobivanju veščin za samozavestno nastopanje pred publiko. Na tečaju osvojite tehnike pravilnega govorjenja, dihanja, odpiranja ust ipd. Vse, kar je potrebno za javno nastopanje, ki nas čaka pri predstavitvi diplome in različnih projektov kasneje, ko boste že v službi.

...pa še kako!

KULTUROMANIJA

Vsako leto se na fakulteti potrudimo oživiti nekaj kulturnega duha. V preteklih letih smo gostili že kar nekaj znanih imen slovenske scene. Tako sta nas na primer obiskala vedno zabavna Slon in Sadež, povezovali smo rock in kulturo s supino Mi2, gostili monokomedijo Alenke Tetičkovič, predstavo Kabarete Simplozij Andreja Rozmana – ROZE in naše že stalne gostujoče zvezde, Matjaža Javšnika z že kultnima predstavama Pitje po Evropi in Sex droge in rock'n'roll. Poskrbeli smo tudi za tiste bolj svobodnega duha, ki se radi odpravijo na kakšno potovanje. Pripravili smo različna potopisna predavanja o Aziji, Indiji, Iranu in Pakistanu, ki so jih predavali naši in študenti drugih fakultet. Po vsej verjetnosti boste tudi letos imeli priložnost si ogledati kakšno razstavo, ki vas bo čakala v avli fakultete. Gre za fotografske in slikarske razstave, ki so lahko tudi last študentov. Če skrivaš nekaj umetniške žilice, se le oglasi pri nas in skupaj bomo pripravili razstavo. Del kulturomanije je tudi revija, ki jo ravnokar držiš v rokah. Most, ki je izključno plod študentov gradbeništva in geodezije, izide štirikrat letno in je z vsako številko boljši. Še en dokaz, da se z vztrajnostjo in dobro voljo lahko doseže zastavljen cilj.

ZABAVA

Skupinsko fotografiranje letnikov: V mesecu maju poteka skupinsko slikanje vseh letnikov z mentorji in sicer že 6. leto zapored. Končni izdelek slikanja sta dve fotografiji (resna + smešna), ki jih lahko naročite pri ŠOFGG. Čudovito je imeti spomin na študentska leta, cena slik pa je simbolična.

Pust hrust na FGG: Dan norčij na FGG-ju popestrimo z deljenjem brezplačnih krofov v avli fakultete in sicer za vse nadobudne šeme, ki se ta dan prikažejo na faksu.

Spoznavni žur, Božičkov žur, Ko se ptički ženijo: tradicionalni žuri, ki jih organiziramo študentje gradbeništva samostojno ali pa v sodelovanju s kakšno drugo fakulteto. Vsako leto začetek leta proslavimo z brucovanjem vseh študentov FGG; geodeti in vodarji pa organizirajo tudi posebno brucovanje za svojo smer. V predbožičnem času se skupno poveselimo in zaplešemo na božičkovem žuru, na katerem ne manjka privlačnih nagrad in plesalk. Ko pa pomlad potrka na naša vrata, jih z veseljem odpremo in se zabavamo ob prazniku Gregorjevo oz. Ko se ptički ženijo.

ŠPORT

Organizirano smučanje v Nassfeld-u, na Starem vrhu in v Kranjski Gori: Ker je tudi zimski čas potrebno ohranjati svoje telo v kondiciji, da prenese vse študentske napore, se vsako leto podamo na zasnežena pobočja, kjer se sprostimo na smučeh ali bordih. Poleg tega ŠOFGG prodaja tudi individualne karte za omenjena smučišča, po znižani ceni za študente.

Turnir v paintball-u: Že četrto leto zapored nabiramo modrice v zabavni igri – paintballu. Ponavadi poteka v spomladanskem času, saj je takrat najlepše vreme za preganjanje »sovražnika« po gmajnah.

Upamo, da se bomo tudi letos študentje Fgg-ja izkazali za zelo aktivne ljudi in se udeleževali vseh dogodkov v čim večjem številu. Za vas jih bomo pripravljali skozi vse leto, zato le dobro opazuj oglasne deske in se prijavi preden bodo vsa mesta zasedena.

Tvoj ŠOFGG

viri:
finance.si
ccsl-training.co.uk

Predor Gotthard

Pod osrednjim masivom švicarskih Alp gradijo predor Gotthard. Gora je magnet za turiste, ki hodijo po Goethejevih stopinjah. Prelaz St. Gotthard pa je tudi najkrajša povezava prek Alp. Leta 2003 se je pričelo mehansko izkopavanje tunela, same priprave na projekt in pridobitev ustreznih dovoljenj pa so se pričele že mnogo let prej. Predor naj bi bil končan leta 2017. Takrat bodo skozi predor švigali zelo hitri vlaki, ki bodo pot prevozili v dvajsetih minutah. Z izgradnjo predora naj bi si Švica izboljšala povezave do preostalih večjih mest. Potovanje od Züricha do Milana bo tako trajalo le še dve uri in štirideset minut.

Predor bo v eno smer dolg 57 kilometrov, celotna dolžina vseh cevi pa bo 154 km. Načrtovani stroški znašajo sedem milijard evrov. Severni vhod v predor leži v Erstfeldu južni pa v Bodi. Novi železniški predor Gotthard ima dve cevi, ki sta na vsakih 300 metrov povezani z povezovalnimi galerijami. Po vzhodni cevi bodo vlaki vozili s severa proti jugu, po zahodni pa z juga proti severu. Če bo predor zaradi vzdrževalnih del zaprt, bodo vlaki na obeh postajah lahko zamenjali tire v predoru, zgrajenem ravno v ta namen. V nujnem primeru se bodo vlaki lahko ustavili na eni od večnamenskih postaj, ki bodo med seboj oddaljene dvajset kilometrov in dosegljive v največ dvajsetih minutah. Takšna večnamenska postaja bo postaja Sedrun. Med vožnjo skozi predor potniki vlaka ne bodo mogli zaustaviti z zasilno zavoro, prav tako ne bodo mogli ročno odpreti vrat, če bo vlak miroval. Ob nevarnosti bodo vagone lahko zapustili šele na večnamenski postaji, od koder bodo skozi stranski predor odšli do reševalne postaje. Tam bodo imeli vodo, luč in svež zrak, ki bo prihajal skozi visok jašek. V primeru požara naj bi ventilatorji dim posesali tako, da bi bil potnikom omogočen varen in hiter prehod.

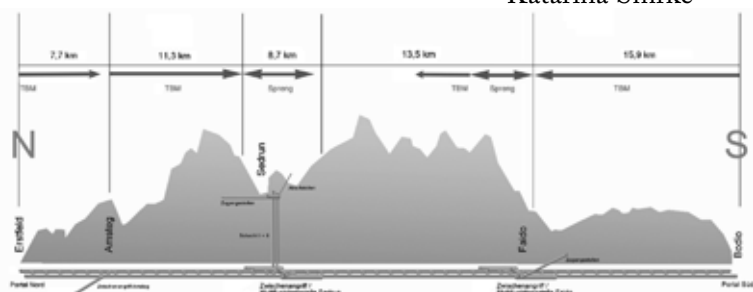
Na gradbišču so postavljeni bivalniki za tisoč delavcev. Izmensko delajo deset dni, nakar imajo štiri dni dela prosto. Delo v tunelu statistično ni nič nevarnejše od dela v rudniku. Gradnja poteka 24 ur na dan oziroma 365 dni v letu. Eden ključnih mož na gradbišču je Nemec Martin Herrenknecht, ki pravi da je Gotthard zanj največji izziv. Njegovo podjetje ima kakovostne vrtnalne stroje, saj je z njimi vrtal psovod po svetu. Denimo kanalizacijski sistem v Bankoku, cestni predor v Kuala Lumpurju in potresno

varne vodovodne cevi v Kaliforniji. Vendar pa se Herrenknecht zaveda, da se pri tako velikem projektu včasih, kljub velikim prizadevanjem, zadeva nikamor ne premakne.

Izkopavanje poteka ali s predorskimi vrtnalnimi stroji (TBM) ali z miniranjem. S TBM se večinoma vrta skozi trdne kamnine, saj pri netrdnih kamninah in nestabilnih segmentih obstaja velika nevarnost porušitve oziroma zaispa TBM-a. Kamnine se pogosto upirajo človeški moči. Včasih na teden zvrtajo samo pet metrov, medtem ko se ob dobrih dnevih izkoplje tudi štirideset. Kakšna je gora od znotraj, se izve šele, ko se začne vrtati. Pri gradnji se uporablja orjaški vrtnalni stroj, ki so ga poimenovali Heidi in je edini te vrste na svetu. Glava vrtnalnega stroja s 58-imi svedri je izdelana iz posebnega jekla, katerega sestava je strogo varovana skrivnost. Zato se na odsekih, kjer ni trdnih kamnin, naprej prebija s pomočjo miniranja. Odpadni material, ki nastaja pri miniranju in vrtanju se po tekočem traku transportira iz predora v betonarne. Te se nahajajo na vsaki strani predora. Tam se material reciklira in preveri. Ustrezne frakcije agregata pa se uporabijo za beton, ki ga pošiljajo spet nazaj v predor. Gotthardski tunel se izkopava s štirimi TBM-i, ki vrtajo paroma nasproti. Skupaj naj bi prišli na sredini. Na gradbišču najdaljšega predora obratujejo orjaški vrtnalni stroji Heidi, Sissi, Gabi 1 in Gabi 2. Izkopalo naj bi se več kot dvajset milijonov ton kamnitega materiala.

Ko bo predor Gotthard zgrajen, bo to najdaljši železniški predor na svetu. Dolg bo 57 km. Drugi največji predor se nahaja na Japonskem in je bil zgrajen leta 1988. Seikan v dolžino meri 53,85 km. Na tretjem mestu pa se nahaja predor pod Rokavskim prelivom. To je Eurotunnel med Francijo in Veliko Britanijo. Zgrajen je bil leta 1994 ter je dolg 50,45 km. Če so slednji predori tudi dosežki na meji človeške moči, pa nam bo pokazal čas.

Katarina Smrke

»Srce, daj povedj, kako treniran sem?«

Če imaš slabo minuto časa poišči prostor, kjer se lahko usedeš in popolnoma umiriš. Če ta članek bereš med predavanjem, kar ni malo verjetno, si to že storil in si v idealnem stanju, da si izmeriš svoj srčni utrip v mirovanju. Preprosto, pritisni s prstom na žilo na zapestju in šteje udarce v času petnajstih sekund. Dobljeno število pomnoži s štiri. To je tvoj srčni utrip v mirovanju oz. število udarcev srca v minuti. Na podlagi tega števila je možno približno določiti v kakšni telesni pripravljenosti si. Si netrenirana, zmerno trenirana ali zelo dobro trenirana oseba?

Ukvarjanje s športno aktivnostjo, predvsem z aerobnimi aktivnostmi kot so tek, kolesarjenje in plavanje, izuri našo največjo mišico, da postane bolj učinkovita in posledično bije počasneje. Namreč, z manjšim številom udarcev zagotovi enako količino prečrpane krvi. Le-ta je polna kisika, katerega dovaja v različne dela telesa, kar je nujno za normalno delovanje celotnega organizma. Očitno je, da boljša preskrbljenost mišic s kisikom pomeni tudi boljše rezultate športnika. V tem dejstvu tičijo tudi temelji dopinga pri vzdržljivostnih športih: s prepovedanimi sredstvi je možno izboljšati kapacitete kisika v naši krvi.

Karkoli, vrnimo se nazaj k tvojemu srčnemu utripu. Glede na zgoraj napisano si najbrž že želiš, da bi bila tvoja srčna frekvenca čim nižja. Če je bila ta nekje 80 utripov na minuto ali več, spadaš med netrenirane osebe brez kondicije. Vendar to najbrž že veš in te to ne obremenjuje preveč. Šport pač ni nekaj, kar počneš najraje.

Če si v mirovanju naštel/a 60 utripov na minuto najbrž drži, da nameniš nekaj svojega prostega časa tudi športni aktivnosti. Si zmerno trenirana oseba, z nekaj kondicije. V primeru, da bi želel/a svojo pripravljenost še izboljšati, bi lahko mogoče v svoj tedenski urnik vrnil/a še kakšnih dobrih deset kilometrov teka. Z intenzivnostjo ni potrebno pretiravati. Poskusi in v enem mesecu bi tvoja srčna frekvenca že morala pasti pod številko 60.

Ko zelo dobro treniranemu športniku položite prst na njegovo žilo na zapestju, se lahko sprva celo malce ustrašite. Ko tako poredko začutite utrip srca pomislite, da se bo njegov motor ravnokar ustavil. Daleč od tega. V obdobju petnajstih sekund ste našeli le deset udarcev ali verjetno celo manj! To pomeni, da je srčna frekvenca vrhunsko treniranega športnika nekje okrog 40 udarcev na minuto, v veliko primerih celo močno nižja. Petkratnemu zmagovalcu slavne kolesarske dirke po Franciji in hkrati dvakratnemu zmagovalcu prav tako zahtevnega italijanskega Gira, so v času njegove najboljše pripravljenosti namerili 28 utripov

na minuto! Za primerjavo: srčna frekvenca slavnega Lancea Armstronga pade le nekje do vrednosti 32-34. Še bolj vznemirljivo pri Indurainu je to, da se je njegovo srce izjemno hitro umirilo. Za padec od 180 utripov do 30 utripov je potrebovalo le minuto. Če imaš merilec srčnega utripa se stestiraj, koliko potrebuje tvoje srce samo za padec srčne frekvence od 150 do tvoje najnižje vrednosti v mirovanju. Ugotovil/a boš, da je Špancu pod prsnim košem tičal res hud stroj. Zmožen je bil kolesariti eno uro s povprečno hitrostjo nad 53 kilometrov na uro.

Pri različnih načinih treninga je srčna frekvenca seveda različna. S kakšno intenzivnostjo bo moralo delovati vaše srce je predvsem odvisno od tega, kaj od vadbe pričakujete. Če želite le izgubiti nekaj odvečnih kilogramov, boste seveda tekli z nižjim srčnim utripom kot pa, če boste trenirali za uvrstitev med prve tri najboljše na Ljubljanskem maratonu. V tem primeru boste morali garati tudi na treningih z intervali na zelo visoki intenzivnosti, to je z višjo srčno frekvenco. Seveda pa v splošnem stvar le ni tako preprosta zato kaj več o različnih t.i. vadbenih območjih kdaj drugič. Kakorkoli, uporaba ure za merjenje srčnega utripa je nekakšna nuja, če želite hitreje napredovati, opazovati vašo telesno pripravljenost ali le pametno izgubiti nekaj maščobe okrog trebuha.

Za konec mogoče le še zanimiva ideja oziroma teorija, ki kroži med nekaterimi strokovnjaki. Pravijo, da nam je število srčnih udarcev, ki jih bo naše srce opravilo v celem življenju, dano že z samim rojstvom. Seveda je to le ideja, ki pa lahko vzbudi dokaj neprijeten občutek, če si predstavljaš število, ki je vsak trenutek nižja in drvi proti ničli. Kakorkoli, verjetno ne bomo izvedeli ali ta teorija drži ali ne, za vsak slučaj pa raje varčujmo s svojimi utripi. Najbolje tako, da poskrbimo za svojo telesno pripravljenost.

viri:
thesixthisright.wordpress.com

Blaž Zoubek

Doževa palača

Canal Grande

Benetke

Le kdo ne pozna najbolj romantičnega mesta naše zahodne sosede Italije? Kljub temu, da je Italija svetovno dobro poznana, in da Benetke pokrivajo le majhen delček države na severozahodu Jadrana, so tudi le-te odlično poznane in večinoma označene kot romantično mesto, kamor zahajajo zaljubljeni. Filmarji si mnogokrat mesto izposodijo za romantične počitnice in prizore v filmu. Vsi, ki smo tam bili, pa lahko to dejstvo tudi potrdimo. Slikovito mesto se nahaja na majhnih otočkih v močvirni morski plitvini, prepleteni z nešteto ulicami med katerimi se kar hitro izgubite. Povezujejo jih pa trgi in mostički. Po kanalih prevoz poteka v gondolah, po glavnem kanalu pa tudi z vodnimi avtobusi in taxi-ji.

Benetke so nastale v 5. stoletju našega štetja, danes pa štejejo okoli 318.000 prebivalcev. Prvi naseljenci majhnih otočkov so se imenovali Veneti. Beseda Veneti izhaja iz povedi »Vi- eni et tu?« kar v pomeni »Prideš tudi ti?«. Veneti so bili prebivalci Ogleja, ki so zbežali na te močvirnate otočke pred barbari. Na začetku so živeli v težkih razmerah, samo da bi se izognili suženjstvu. Na začetku je življenje

potekalo v obliki taborov, kasneje v majhnih naselbinah, vaseh, ki so se še kasneje združile v večje skupnosti. Leta 726 so Benečani izvolili svojega prvega vladarja in ga poimenovali dož, kar v prevodu pomeni vodja. Tovrstna ureditev je potekala skoraj naslednjih 1000 let.

Med največje Beneške znamenitosti prav gotovo sodi trg Sv. Marka, ki sodi med najbolj obiskane na celem svetu. Trg se lahko pohvali z zvonikom, ki je najvišja stavba v celem mestu. Visok je 98.6m. Originalni zvonik je bil zgrajen v 11. stoletju, vendar se je zrušil pod lastno težo leta 1902, kljub svojim 20 metrskim temeljem. Na istem mestu, so kmalu za tem zgradili kopijo prvotnega stolpa, le da je ta za 600 ton lažji in ima 1000 dodatnih stebrov v temeljih.

Nasproti zvonika stoji bazilika Sv. Marka, ki je glavna Beneška katedrala. Graditi so jo začeli leta 832 z namenom, da bi vanjo shranili truplo sv. Marka, ki so ga štiri leta pred tem ukradli beneški trgovci v Aleksandriji. Kasneje je bila bazilika doževa zasebna kapela, vse do leta 1807, ko je postala Beneška katedrala. Prvotna stavba je bila uničena v nemirih in bila dvakrat

nadomeščena. Prvič leta 978, drugič pa leta 1094. Od takrat dalje se cerkev ni bistveno spremenila. Bazilika je čudovit primer bizantinske arhitekture. Kar se tiče okrasja, so najbolj sloviti štirje pozlačeni konji nad glavnim vhodom. Danes na njihovem mestu zaradi onesnaženja stojijo kopije, originali pa se nahajajo v galeriji. Zelo znana je tudi zlata oltarna podoba - Pala d' Oro, ki je okrašena z več kot 2600 biseri, rubini, smaragdi in drugimi dragimi kamni. Na vrhu pročelja stoji podoba Sv. Marka in angelov iz 15 stoletja.

Takoj ob boku bazilike se nahaja Doževa palača, zgrajena v gotskem stilu. Palačo je mnogokrat doletel požar, zato so jo morali znova in znova obnavljati. Prvotna palača v obliki trdnjave je bila zgrajena leta 814 ter uničena 976. Isto usodo je doletelo njeni nasledniki iz leta 976 ter 1106. Ko so tretjič obnavljali palačo, so ji tudi dogradili veliko dvorano, vendar je tudi to nesrečnico uničil požar leta 1574 in 1577. Po tem velikem požaru so razpisali arhitekturni natečaj za novogradnjo, na katerem je zmagal Andrea Palladio s svojo klasično renesančno palačo. Kljub temu so

Ulice

Trg sv. Marka

Znamenite gondole

Most Rialto

viri:
streeteditors.com

Benečani izglasovali nazaj svojo veliko marmorno lepoto z gotskim pridihom. Ob morju pred palačo stojita dva visoka kamnita stebra, na katerih se nahajata svetnika mesta – Marco in Todaro. Nekoč so med tema stebroma jemali življenja zločincem in homoseksualcem.

Za doževu palačo stoji most vzdihljajev, ki povezuje palačo z zaporji. Prvotni zaporji so bili kar v palači sami, kasneje pa so prizidali še eno stavbo in jo povezali z mostom, kot edini vhod vanjo. Most vzdihljajev se tako imenuje zato, ker so tu zaporniki še zadnjič lahko ugledali svetlobo. Najbolj slaven zapornik je bil Giacomo Casanova. Za rešetkami se je znašel zaradi večkratnih in različnih zločinov. Dodatno je zaslovel zaradi kontroverznega pobega. Iz svoje celice je splezal na streho in se spustil v palačo po odtočni cevi. Ko mu je uspelo prepričati nekega doževega čuvaja, da mu odpre vrata palače, je elegantno pobegnil na romantični gondoli.

Če se ozremo na levo stran bazilike, lahko zagledamo stolp z uro. Zgradili so ga med leti 1496 in 1499 in sicer v renesančnem slogu. Zanimivost ure je, da je razdeljena na 24 in ne samo na

12 delov. Prava posebnost pa je mehanizem ure, ki prikazuje točen čas v rimskih številkah (kot nekakšna digitalna ura).

Zelo pomembna znamenitost Benetk je tudi most Rialto, ki pa se ne nahaja na trgu. Most je eden izmed treh, ki omogočajo prehod čez kanal Grande, najlepšo vodno ulico na svetu. Nahaja se v najstarejšem delu mestu, ki velja za središče Beneške trgovine. Tudi danes se v bližini nahajajo tržnica, majhne trgovine in mnoge stojnice. Prvi most je bil zgrajen leta 1181. Nadomestili so ga leta 1250 in sicer z lesenim mostom, ki je imel pomično sredino. Današnje podobo mostu so dokončno dosegli leta 1591, in sicer po načrtih Antonia de Ponte. Le ta je v javnem razpisu premagal Jacopa Sansovina, Palladia, Vignola ter samega Michelangela. Most je dolg 50 m, dviguje pa se 7.5 m nad gladino vode.

Poleg vseh znamenitosti, ki smo jih že omenili, pa se Benetke lahko pohvalijo tudi z otokom Murano, kjer pridelujejo izvrstno steklo. Do tega je prišlo zato, ker so leta 1291 preselili vse pridelovalce stekla na ta otok. To pa so storili zato, da ne bi prihajalo do požarov na glavnem otočju. Za

kratek čas je otočje veljalo za največjo proizvodnjo stekla v Evropi. Še danes velja, da na otoku Murano izdelujejo najlepše lestence na svetu.

Na koncu pa naj omenim še, vsem dobro znan, Beneški karneval. Prvi naj bi bil organiziran daljnega leta 1268 in je še danes za Benečane najpomembnejši dogodek leta (po leg Beneškega bienala ter Beneškega leva). V zgodovini so večkrat poskušali z zakoni preprečiti nošenje mask, vendar jim je to le delno uspelo. Nošenje mask je bilo nekaj vsakdanjega, kar je Napoleon prvič v zgodovini preprečil dne 18.01.1798, po podpisu pogodbe z Avstroogrsko monarhijo. Drugič so nošenje mask preprečili fašisti v 30. letih. Po tem obdobju so karneval obudili šele po letu 1980.

Kot vidite imajo Benetke, kljub svoji majhnosti, veliko za ponuditi. Kljub obsežnemu članku, se v mestu skriva še marsikaj, kar bo vredno vašega ogleda. Glede na to, da pa se naša državnica nahaja tako blizu svetovno znanega mesta, vam ni potrebno pretirano razmišljati kam se boste odpravili na naslednji izlet. Pa srečno!

Maja Šušteršič

Komarča – Črno jezero – Komna – Slap Savica

Na severozahodni strani Ukanca pri Bohinjskem jezeru se svet vrtoglavito vzpne kvišku v mogočni steni. Skladovit kamnit zid je videti neprehoden. Ta izrazita dolinska stopnja, značilna za alpske doline, se imenuje Komarča. Čeznjo je speljana planinska pot, ki vodi po naravnih prehodih in je najkrajša povezava Bohinja z Dolino Triglavskih jezer.

Med prvimi raziskovalci, ki so se vzpeli čez Komarčo, je bil idrijski naravoslovec Bretonec Balthasar Hacquet (1739–1815), ko je leta 1777 raziskoval vodno zaledje slapa Savice. Takrat so si skozi najtežja mesta pomagali s smrekovimi debli, okleščenimi tako, da so prisekane veje služile kot klini na lestvah. To so »komarče«, ki so dale steni ime.

Zaradi izrazito južne lege je rastlinstvo Komarče zelo toploljubno. Od drevesnih vrst bomo prepoznali mali jesen in črni gabrovec, v podrasti pa na primer kokoševca in trirobo koševičico. Nekaj posebnega je tudi bohinjska perunika.

Po markirani poti od Koče pri Savici se v eni uri povzpne proti Črnemu jezeru, ki je eno izmed zadnjih Triglavskih jezer in leži v kotanji za robom Komarče. Na severni strani so obsežna melišča južnega dela Stadorja. Zaradi razmeroma majhne nadmorske višine uspevajo tu že smreke, kar daje okolici jezera poseben čar in temno barvo, po kateri se jezero tudi imenuje. Gladina, podobno kot pri preostalih jezerih, močno niha. Voda je med vsemi jezeri najtoplejša in je poleti primerna tudi za kopanje.

Pot nadaljujemo po slikovitem robu nad Bohinjem proti Planinskemu domu na Komni. Do Komne potrebujemo le nekaj minut, pot pa je pretežno položna. Če se odločimo, se lahko odpravimo tudi proti Dvojnemu jezeru (2 uri) in naprej proti Triglavu. Komna (1520 m) je valovita kraška visoka planota, ki jo omejujeta strmi rob Komarče in dolina Triglavskih jezer. Najvišji vzpetini na Komni sta Malo in Veliko Špičje na severu (2312 m in 2398 m). Dom na Komni obidemo in se v pičlih petnajstih minutah sprehodimo do Koče pod Bogatinom. Leta 1932 so nek-

danjo avstrijsko kasarno preuredili v prostorno planinsko kočo. Odpravimo se lahko do legendarne zakladne gore Bogatin, kjer je Julius Kugy leta 1913 med obiskom Bogatina, našel sledove nedavne prisotnosti iskalcev zaklada. Vrnemo se do Doma na Komni, ker si privoščimo slastne in znane bohinjske palačinke.

Ob povratku v dolino Bohinjskih jezer (dve uri) se spuščamo po ozki vojaški cesti v 52-ih oštevilčenih okljukih čez skalni prag, ki zaključuje na zahodu veliko bohinjsko udorno kotlino. Cesto so zgradili z veliko truda in jo podprli z metriskimi zidovi.

Na koncu si lahko ogledamo tudi najznamenitejši slap Triglavskega narodnega parka – slap Savica v steni Komarče nad Bohinjskim jezerom. Dostopamo čez kamniti mostič, ki se boči nad nizkimi koriti Male Savice, kjer tudi plačamo prispevek za vzdrževanje poti. Po široki stopničasti, in na izpostavljenih mestih zavarovani stezi, se v 30-ih minutah dvignemo do ute, od koder je pogled na slikovit prizor bobnečega slapa v skalnem kotlu. Nad slapom je viden izrazit prelom, ob katerem je nastal kraški izvir Savice, ki po nekaj tolmunih drsi poševno 38 m, nato pa pada še 51 m globoko. Slap je dvoprarnenski, ob glavnem toku teče še en krak slapu. Pod tolmunom je jez, začetje HE Ukanc.

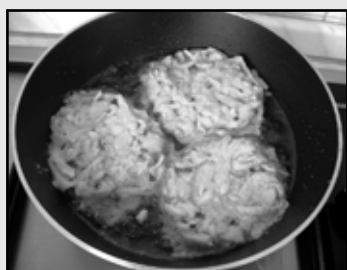
V poletnih dneh lahko turo zaključimo z osvežitvijo v Bohinjskem jezeru ter kasneje z okrepčitvijo v marsikaterem lokalni s pogledom na prečudovito Bohinjsko jezero, ki je ob sončnem zahodu še posebno očarljivo.

Špela Arh

Študentfuter

POLPETI IZ BUČK

Če imate radi bučke, pa ne veste, kako bi jih pripravili drugače kot v omaki, vam predlagam okusne polpete. Preden se lotite peke, naj vam povem, da buče botanično uvrščamo med sadje in ne zelenjavo kot s(m)o mislili marsikateri.

Poznamo tri pomembne skupine buč - navadna buča, tudi prašičja ali krmna buča je tista, iz katere so vzgojene oljčne buče za pridelavo

bučnega olja in bučnih semen. V kulinariki je najbolj cenjena muškatna buča, medijsko pa so najbolj prepoznavne orjaške buče, ki dosegajo rekordno težo in obseg.

Bučke uživamo dušene, kuhane, pečene, v juhah in prilogah, uporabljamo jih tudi kot nadev v pitah. Za zimo jih zamrzujemo ali skuhamo marmelado in kompot.

1. Korak:

Olupljene bučke operemo, prerežemo, naribamo na rezance, rahlo osolimo in premešamo. Čez nekaj minut, ko spustijo vodo jih še popivnemo s papirno brisačo.

2. Korak:

Bučkam dodamo popraženo nasekljano čebulo, česen, jajce, peteršilj in poper. Da je okus še popolnejši priporočam, da naribate še nekaj sira. Dodamo še moko in drobtine - toliko, da masa ni premokra, in da bomo lažje oblikovali polpete.

3. Korak:

Tako pripravljeno bučkino maso z žlico polagamo na vroče olje v ponvi in sproti oblikujemo polpete.

4. Korak:

Pečene polpete odlagamo na krožnik in še tople ponudimo z raznimi solatami, kot npr.: krompirjevo, paradižnikovo, kumarično,...

Sestavine:

- 2 jajci...(6 jajc-0,85€)
- 2 žlici drobtin...(400g-0,59€)
- 2 žlici moke...(1kg-0,39€)
- 1 čebula...(500g - 0,29€)
- 2 stroka česna...(150g...0,58€)
- sol
- poper
- sesekljan peteršilj...(30g...0,39€)
- 50 dag naribanih (popivnatih) bučk...(0,75€)
- sir...(10dag...0,40€)
- olje za peko

Čas priprave in peke: približno 45 minut. CENA: 4,24€

Katarina Smrke

Dober tek!

Sudoku

SUDOKU je številčna križanka. Mrežo je potrebno izpolniti tako, da v vsakem navpičnem stolpcu in vodoravni vrstici le enkrat uporabi vsako številko od 1 do 9. Enako velja tudi za vsakega od malih kvadratov 3 X 3. Nobena številka se torej v vrstici, stolpcu ali malem kvadratu ne sme pojaviti dvakrat. Možna rešitev je vedno le ena.

easy

	1							7
6	7	4	1		5			
	5			8	4	6		
	8	6	3		9	5	7	
1								8
	4	7	8		2	9	6	
		8	6	5			3	
			2		3	8	9	5
7							2	

medium

			9					3
				1				5
5	2						8	
	8	5			3			
9			2		5			1
			7			5	9	
	3						4	8
4				2				
2					7			

very hard

			8					4
	8	1						
					2		6	8
	6				8			
	2	8	5		4	1	3	
			3				7	
3	4		7					
						7	5	
	1				6			

Kakuro

KAKURO je vrsta logične uganke, ki spominja na običajne križanke, le da so namesto črk uporabljena števila. Podobno kot pri običajni križanki so podani opisi, ki pomenijo vsoto števil v vrstici ali stolpcu. Dovoljena števila so enomestna, različna od nič. V vsoti se posamezna števila ne smejo ponoviti. Rešitev mora biti enolična.

		16		26			15		14
	14						9		
					24				
	32								
			19						
		17						16	
	31								
		9					14		

			3		30			16		16				
		8					11					19		
							12							
		32												13
				24						11				
				11						15				
			4											
			9											
	28							10						
						28				9				
									6					
	4						11						4	
							7							
			26											
				5						6				

Na fotelju

S pogledom sem sledila poznani silhueti in se zalotila kako strmim. Z vso silo sem se trudila nadzorovati svoj pogled, vendar so mi oči kar naprej begale proti sosednji mizi. Zdramila sem se šele, ko sem ugotovila, da sem že dvajset minut nazaj izgubila rdečo nit pogovora in se preselila v drugo dimenzijo. Iz lastne tišine me je predramil prijateljičin zaskrbljen glas.

»Je s tabo vse v redu?« je vprašala. »Danes si tako tiha,« je nadaljevala. »Ahmm... ne vem, ne počutim se najbolje,« sem se na hitro nehote zlagala. »V bistvu, sem se spomnila, da se mi mudi naprej,« sem nadaljevala laž. Da bi jo prepričala, sem še začudeno pogledala na uro. Iz torbice sem potegnila nekaj kovančkov in jih položila na mizo. »Nič, jaz šibam naprej. Lepo se imejte in se slišimo jutri,« sem zaključila pogovor, vstala in odhitela proti domu.

Malo hladnejši zrak mi je dobro del, zato sem namesto proti domu zavila v bližnji park. Prevzel me je nedefiniran občutek, ki sem se ga v tistem trenutku že dobro zavedala in ga sebično želela zadržati samo zase. Želela sem biti sama. Preprosto sama. Oseba, v katero sem prej strmela, me je spremljala med drevesi, pa po potki, vse v mislih. Na njo so me vezali nepovezani spomini in ponavljajoči občutki, ki so prihajali kot po tekočem traku. Kako zelo se je spremenil. Vendar verjetno tudi jaz izgledam starejša. Mogoče je opazil smejalne gubice? Ali je prepotoval cel svet? Le koliko let se nisva videla? Pa ne, da je minilo že pet let od zadnjega snidenja? Na tej točki so se vse nekontrolirane in zbegane misli ustavile. Izpuhtele. Zajela sem sapo. Vdih, izdih. In spet je bilo vse v redu. Nobenih pretresljivih čustev, nobenih obžalovanj, nobenih kamnov preteklosti. Tako kot sem za krajše obdobje zaplavala v preteklost, tako sem se tudi vrnila v sedanjost, ki jo naravnost obožujem. Spomini so vezani na preteklost. In ne pustim, da bi me karkoli iz preteklosti definiralo. Nekateri ljudje nepričakovano pridrvijo v naš svet, ga postavijo na glavo, spremenijo zakone gravitacije, in prav z isto silo kot so prišli, tudi odidejo. S tem ni nič narobe. Morda prav oni povzročijo, da določeni ljudje ostanejo. Vse to je del življenja. Ljudje smo kot vrtalke. Neprestano krožimo. Če se naša smer kroženja spremeni, to še zdaleč ne pomeni, da smo se izgubili ali, da gremo v napačno smer. Ali napačna smer sploh obstaja?

Anja Pugelj

Prihajajoči projekti

Strokovna
angleščina,
španščina

Knjižni
sejem

Tečaj Autocada:
začetni
nadaljevalni

Žuri
(brucovanje)

Info točka

Tečaj hitrega
branja